

**Η ΜΑΓΕΙΑ
ΚΑΙ
ΟΙ ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ**

Αρχιμανδρίτης
Εφραίμ Γ. Τριανταφυλλόπουλος

Περιεχόμενα

A.´ Η ιστορία του Μαγικού φαινομένου

Πρωτόγονοι

Αρχαία Ελλάδα

Παλαιά Διαθήκη

Ελληνιστικοί Ρωμαϊκοί χρόνοι

Βυζάντιο

Δυτικός Μεσαίωνας

B.´ Οι κανόνες για τη μαγεία

Γ.´ Τα κυριότερα είδη Μαγείας και Μάγων

Δ.´ Μαγικά- δαιμονικά στοιχεία στα διάφορα θρησκευόμενα

Ε.´ Ο Αποκρυφισμός της Νέας Εποχής

Μέθοδος José Silva ή αλλιώς mind control

Η Σαϊεντολογία

ΣΤ.´ U.F.O

Ζ.´ Θαυματουργεί και προβλέπει το μέλλον ο διάβολος;

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

Α΄ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΚΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ

Ο όρος «μαγεία» έχει βαθύτατες ρίζες. Επινοήθηκε και χρησιμοποιήθηκε για να ικανοποιήσει θετικές ή αρνητικές ανάγκες των ανθρώπων εν αντιθέσει προς τον όρο «θρησκεία» ο οποίος εκφράζει την ανθρώπινη δίψα για λατρεία του Θεού. Η μαγεία είναι ανθρώπινη επινόηση, ενώ ο Χριστιανισμός έχει αποκαλυπτικό χαρακτήρα. Οι σκοποί της και οι μέθοδοί της έχουν ιδιοτελείς υπολογισμούς.

Οι αρχές και τα ίχνη της χάνονται ιστορικο-γεωγραφικώς. Τη μαγεία ερευνούν η Λαογραφία, η Θρησκειολογία, η Ψυχολογία, η Εθνογραφία κ.α. επιστήμες.

Οι παλαιότερες μαρτυρίες περί μαγείας χρονολογούνται από τις εικονογραφίες των σπηλαίων της παλαιολιθικής εποχής, μερικές από τις οποίες υποβάλλουν την ιδέα ότι οι άνθρωποι εκείνης της εποχής προέβαιναν σε μαγικά τελετουργικά για την εξασφάλιση του κυνηγιού («κυνηγετική μαγεία»).

Ένας άλλος ορισμός που θα μπορούσαμε να προτείνουμε είναι πως η μαγεία αποτελεί τέχνη πρόκλησης δραστικών αλλαγών με την χρησιμοποίηση εξωτερικών και υπερφυσικών δυνάμεων.

Η λέξη «μάγος» είναι ελληνική με καταγωγή περσική. Χρησιμοποιώντας της οι Έλληνες εννοούσαν τη Θρησκεία, τους ιερείς και τις μυστικές τέχνες του Ζωροαστρισμού. Από εκεί δανείστηκαν την ιδέα της δύναμης των ιερών ονομάτων, η οποία επηρέασε την ευρωπαϊκή μαγεία κατά τον Μεσαίωνα και την Αναγέννηση. Την διακρίνουν σε «υψηλή» και σε «χαμηλή».

Η χαμηλή ασκείται από πρόσωπα που δεν έχουν ιερατική ιδιότητα. Η υψηλή ονομάζεται και Θεουργία στον βαθμό που εμπλέκει θείες δυνάμεις για αγαθοεργούς σκοπούς.

Έτσι, τα όριά της με τη θρησκεία δεν είναι σαφή. Γνωστός θεουργός που επηρέασε τη σκέψη του Ιουλιανού του Παραβάτη, πείθοντάς τον ότι είναι η ενσάρκωση του Μεγ. Αλεξάνδρου, ήταν ο Μάξιμος ο Εφέσιος. Η θεουργική μαγεία έχαιρε μεγάλης εκτιμήσεως και ασκείτο από τους Νεοπλατωνικούς.

Στο δυτικό κόσμο, η ιδέα της μαγικής επενέργειας στο περιβάλλον ή σε ανθρώπους κατάγεται από την ελληνική αρχαιότητα. Η μαγεία εδώ, προϋποθέτει επίκληση ειδικής τάξης απρόσωπων, αλλά εξατομικευμένων υπερανθρώπινων πνευματικών δυνάμεων γνωστών ως δαιμόνων. Λόγος περί πνευμάτων γίνεται και στον Ιουδαϊσμό και τον Χριστιανισμό όπου και γίνεται διάκριση αγγέλων-δαιμόνων, μακαρίων πνευμάτων και σκοτίων δυνάμεων. Αν και η Εκκλησία κράτησε αρνητική εν γένει στάση απέναντι στη μαγεία και τους μάγους - γνωστή άλλωστε η σκληρότητα της δυτικής χριστιανοσύνης με την Ιερά Εξέταση και το Μεσαίωνα - το σοβαρό πλήγμα κατά της λαϊκής μαγείας επέφερε το ορθολογιστικό πνεύμα της αναπτυσσόμενης αστικής τάξης και ο Διαφωτισμός.

Αλλά, στις αρχές του 20^{ου} αι. το ενδιαφέρον περί τα μαγικά επανέρχεται, με τη δημοσίευση το 1899 του αμφιλεγόμενου βιβλίου «Αράντια, ή το βιβλίο των μαγισσών» από το λαογράφο Charles G. Leland (†1903) και με το έργο «Η μαγική λατρεία στη δυτική Ευρώπη» της ανθρωπολόγου Margaret Murray (†1963). Εμφανίζονται κλιμακωτά στοιχεία από τη μυθολογία, τον ελευθεροτεκτονισμό, στα τέλη δε της δεκαετίας του '60 έρχεται στο προσκήνιο η νεοπαγανιστική μαγεία: γίνεται αναφορά σε διαφορετικές παγανιστικές λατρείες. Μέσα από το κίνημα της αντικουλτούρας, των χίππυς (με χρήση LSD) και της ψυχεδέλειας, προήλθε μια δεύτερη νεοπαγανιστική τάση οικολογικού ή φεμινιστικού τύπου.

Από τη δεκαετία του '80 και μετά, όλες αυτές οι τάσεις αποτέλεσαν μέρος του ευρύτερου ιδεολογικού κινήματος της Νέας Εποχής. Όλα αυτά τα κινήματα έχουν στοιχεία λαϊκής μαγείας (witchcraft): την επιθυμία επιτυχίας, τη βελτίωση της κοινωνικής θέσης του ατόμου εν ανάγκη μέσω της επιδείνωσης της θέσεως άλλων, την ιδέα της εκδίκησης, την τιμωρία μέλους της κοινότητας που παραβίασε ένα κοινό αποδεκτό εθιμικό δίκαιο, την άτυπη απονομή της δικαιοσύνης στις μικροκοινωνικές συγκρούσεις κλπ.

Στην Ελλάδα σήμερα εν γένει δεν αποδίδεται σημασία στη μαγεία από την κοινωνικο-οικονομική ελίτ λόγω του τεχνοκρατικού- υλιστικού προσανατολισμού που επικρατεί ασχέτως αν πολλοί οι οποίοι υπήρξαν θύματα πάσης φύσεως μαγικών επενεργειών, παρασύρθηκαν από τον μανδύα της δυτικής κουλτούρας και επιστήμης με το οποίο τους πλησίασαν οι επιτήδριοι.

Θα επανέλθουμε στο θέμα αυτό όταν μιλήσουμε για τον υπερβατικό δια-λογισμό και το σύστημα mind control. Πάντως, στις κατώτερες κοινωνικοοικονομικές ομάδες, όπου αφθονούν οι προλήψεις και οι δεισιδαιμονίες, για τις οποίες θα γίνει ιδιαίτερος λόγος, η μαγεία συχνά οργιάζει.

Από πλευρά θεολογικής, οι πρώτοι βρετανοί ανθρωπολόγοι αντιλαμβάνον-ταν τη μαγεία ως **προεπιστήμη**, μια μορφή συσχετισμού συνειρμικών παραστάσεων, με συνεκτική λογική αλλά εσφαλμένες προκείμενες. Η ανθρώπινη σκέψη κατ' αυτούς εξελίσσεται από μαγεία σε θρησκεία και από θρησκεία σε επιστήμη.

Η οπτική τους είναι διαχρονική· πρόκειται για τους Sir James Frazer (1851-1941) και E. Tylor.

Η μαγεία κατά Frazer –ορίζεται γενικά ως συμπαθητική και διακρίνεται σε **ομοιοπαθητική** (νόμος της ομοιότητας: ένα πράγμα παράγει ένα όμοιό του κι ένα πράγμα μοιάζει με την αιτία του) και σε **μεταδοτική** (νόμος συνάφειας: δύο πράγματα που είχαν κάποτε επαφή μεταξύ τους εξακολουθούν να επιδρούν το ένα στο άλλο από απόσταση). Οι μάγοι λοιπόν εφαρμόζουν λανθασμένα –σε λάθος πραγματικότητες- τους νόμους αυτούς.

Ο Friedrich Heiler πάλι, υποστηρίζει ότι η μαγεία είναι ανεπτυγμένη τεχνική, «προεπιστημονική επιστήμη», προστάδιο των φυσικών επιστημών, χαρακτηρίζεται δε ως παρεκτρεπόμενη φυσική.¹

Μετά τους Frazer και Tylor, ο ανθρωπολόγος Bronisław Malinowski μας δείχνει –σε οπτική **συγχρονική**- ότι η μαγεία έχει τρεις επιμέρους λειτουργίες: το ξόρκι (μαγική επωδή), την τελετή (μαγική διαδικασία) και την κατάσταση εκείνου που την ασκεί, ο οποίος συνήθως υφίσταται διαδικασίες καθαρμού με σκοπό την αλλοίωση της συνείδησής του, όπως στην περίπτωση της Πυθίας (νηστεία, εισπνοή καπνού, παραισθησιογόνα, τραγούδι, χορός κλπ.).

Γνωστό παραισθησιογόνο, για το οποίο κάνει λόγο στα βιβλία του ο λατινοαμερικανός ανθρωπολόγος–εθνολόγος Carlos Castañeda, είναι το φυτό μεσκαλίτο.

Σύμφωνα με τους Γάλλους Marcel Mauss και H. Hubert, σαν «μαγεία» ορίζεται η περιθωριοποιημένη θρησκεία σε σχέση με την επικρατούσα. Ο επίσημος ιερέας έχει ουσιαστική διαφορά όχι τόσο αρμοδιοτήτων από τον ιδιωτικό μάγο, όσο κοινωνικής ισχύος. Οι μαγικές δυνάμεις δεν είναι υπερφυσικές αλλά κοινωνικές.

Ο Άγγλος E. Evans Pritchard με έρευνες στους νεολιθικούς πληθυσμούς των Αζάντε και των Νούερ στην Κένυα και το Σουδάν, έδειξε ότι στο μαγικό χώρο υπάρχει στενή διαπλοκή ορθολογικών και ανορθολογικών συστημάτων πεποι-θήσεων. Οι φυλές αυτές διακρίνουν τη μαγανεία από τη μαγεία φορτίζοντας αρνητικά την πρώτη και θετικά τη δεύτερη η οποία περιλαμβάνει χρήση βοτάνων, επωδών και τελετουργιών για θεραπευτικούς σκοπούς.

¹ Θ.Η.Ε. λ. «Μαγεία» στ. 442.

Η μαγεία θεωρείται αντίδοτο της μαγγανείας και αυτό θυμίζει την σημερινή τακτική πολλών ανθρώπων – ακόμη και χριστιανών - να πηγαίνουν σε μάγους για να λυθούν τα μάγια.

Ο σύγχρονος αποκρυφιστής A.E. Waite διακρίνει σε λευκή- μαύρη μαγεία, την δε λευκή μαγεία θεωρεί κοινωνικώς θετικά φορτισμένη.

Ο Evans-Pritchard μίλησε επίσης και για μαγεία και μαντική κατ' αντιδιαστολή, θεωρώντας, θετική την δεύτερη, η οποία βασίζεται σε διάφορα είδη χρησμού (στους Αζάντε και Νούερ) με σκοπό ν' αποκαλυφθεί ο μάγος.

Οι μάγοι πιστεύουν ότι ορισμένα μέρη του σώματος έχουν μαγικές ιδιότητες, επίσης ορισμένοι αριθμοί, γράμματα, ήχοι και ημέρες. Εκτός από τα αντικείμενα τα οποία κρύβουν μαγικές ιδιότητες, η θέληση και η επιμονή του ανθρώπου επιδρά μαγικά επί του αντικειμένου. Η μεταβίβαση της μαγικής δύναμews πραγματοποιείται εξ' επαφής ή εξ' αποστάσεως και είναι θετική, αρνητική ή αναλογική.

Στους σκοπούς της μαγείας περιλαμβάνεται και η επιβολή της θελήσεως του ανθρώπου επί της φύσεως, η διόρθωση των θεωρουμένων ως ατελειών, η παρεμπόδιση χειροτερεύσεως των φαινομένων και η υποταγή των καθ' οιονδήποτε τρόπο αντιτιθέμενων, στην βούληση του ατόμου και της ομάδος. Ενίοτε η μαγεία έχει εκδικητικό χαρακτήρα.

Οποιαδήποτε σχέση του χριστιανισμού με τη μαγεία αποκλείεται λόγω του αποκαλυπτικού νοήματός του και της διδασκαλίας της Αγάπης. Τα θαύματα και οι εορτές δεν έχουν σχέση με τη μαγεία: αποτελούν θρησκευτικές, όχι μαγικές πράξεις. Η μαγεία συνδέεται με ειδωλολατρικές αντιλήψεις, γι' αυτό και καταπολεμήθηκε από τους προφήτες. Η μονοθεΐα προφύλαξε τον ισραηλιτικό λαό από τη μαγεία η οποία ήταν πολύ διαδεδομένη στους Βαβυλώνιους, Ασύριους και Χαλδαίους. Αυτοί είχαν ανεπτυγμένη μαγεία με γραπτά κείμενα και ιερείς, που ταυτίζονταν με τους αστρολόγους και τους μάντεις. Στην αρχαία Ελλάδα υπάρχουν φαινόμενα μαγείας, έξωθεν προερχομένης, χωρίς βεβαίως να έχουν θρησκευτικό χαρακτήρα. Οι μάγοι δεν διώκονται, εκτός αν καταχρώνται τις αδυναμίες του λαού.

Η μαγεία προϋποθέτει γνώση μίας ορισμένης τεχνικής. Ο μάγος είναι ιερέυς ορισμένων απόκρυφων φυσικών και υπερφυσικών γνώσεων. Αποβλέπει στην εκπλήρωση ορισμένων αναγκών, οι οποίες συνδέονται περισσότερο προς τον διάβολο παρά προς τον Θεό. Στη μαγεία απουσιάζει ο Θεός. Η μαγική τέχνη έχει διάφορες μορφές και εκφράσεις. Στοιχεία μαγείας βρίσκουμε και στη θρησκεία, αλλ' υπό εντελώς άλλη αντίληψη. Ο Σταυρός ή τα ιερά αντικείμενα του Χριστιανισμού έχουν πνευματικό νόημα και δεν συνδέονται με την προσωπική τέχνη και ικανότητα του ιερέως, ούτε χρησιμοποιούνται για αρνητικούς σκοπούς. Στο Χριστιανισμό δεν υπάρχει επίκληση Διαβόλου. Γι' αυτό η Εκκλησία καταδίκασε και καταδικάζει οποιαδήποτε μορφή μαγείας, αποκρυφιστικής τέχνης, προλήψεως και δεισιδαιμονίας. Αυτά τα φαινόμενα θεωρούνται αντιχριστιανικά και στερούμενα Χάριτος. Οι μαγικές εκδηλώσεις δεν έχουν σχέση με την άπειρη Αγάπη και Πρόνοια του Θεού η οποία εκδηλούται αδιακρίτως προς όλους και δεν εκβιάζεται από κανένα. Μαγεία σημαίνει δουλεία, Χριστός σημαίνει ελευθερία.

ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΙ

Στις πρωτόγονες φυλές, οι μάγοι κατέχουν υψηλή κοινωνική θέση μετά το βασιλιά ή φύλαρχο. Είναι θεραπευτές **αλλά και δημιουργοί των ασθενειών**, προκαλούν ή αναχαιτίζουν βροχές, αποτρέπουν ή δημιουργούν κακά. Σε άλλες περιπτώσεις ταυτίζονται με τους **λυκ-ανθρώπους** τους οποίους όλοι φοβούνται, αλλά και των οποίων την επέμβαση όλοι ζητούν.

Οι πρωτόγονοι λαοί βέβαια έχουν συναφείς –προς αυτές τις αντιλήψεις- κοσμοθεωρίες. Δεν υπάρχουν εδώ ιδέες περί Θεού ή θεών όπως αντιλαμβανόμεθα το Θεό εμείς, ή τους θεούς οι αρχαίοι Έλληνες. Εδώ υπάρχουν μόνο ψυχές νεκρών και δαίμονες στους οποίους αποδίδουν κάθε καλό ή κακό. Κατά τους πρωτόγονους, η ψυχή είναι συνδεδεμένη αρρήκτως με το σώμα. Υπάρχει όσο υπάρχει και αυτό και μόνο αν καταστραφεί ολόκληρο το σώμα καταστρέφεται και η ψυχή.² Επιβίωση αυτής της αντίληψης αποτελεί η σημερινή δοξασία των **βρυκολάκων**.

Κέντρο της ανθρώπινης ενέργειας – κατά τις φυλές αυτές - είναι τα νεφρά, το ήπαρ, η καρδιά, τα μάτια και το βλέμμα. Κάθε μέρος του σώματος επίσης, οι τρίχες της κεφαλής, τα δόντια, τα νύχια, τα οστά, **έχουν κάποιο μέρος από την ψυχή** και μπορεί να ενεργήσει όπως ο ίδιος ο άνθρωπος. Ακόμη και τα πράγματα τα οποία μεταχειρίζεται ο άνθρωπος παίρνουν κάτι απ' αυτόν, από το είναι του, από τη δύναμή του. Κύριο χαρακτηριστικό της ζωής είναι η αναπνοή. Ο όρος anima δείχνει μια τέτοια αντίληψη και της ψυχής ως πνοής. Τα όνειρα επίσης έχουν την ίδια σημασία με τον εν εγρηγόρσει βίο. Ό,τι βλέπεις στο όνειρο είναι πραγματικό.

Ο θεραπευτής- μάγος της φυλής ή σαμάνος, αποτελεί ένα ιδιόμορφο εκστατικό πρόσωπο ο οποίος είναι και ψυχοπομπός της φυλής. Σήμερα, όταν λέμε « σαμανισμός » εννοούμε ένα ευρύτατο πρότυπο αρχαϊκής θρησκευτικότητας, επικεντρωμένο γύρω από θρησκευτικούς θεραπευτές και μάντις.³

Οι μυστηριώδεις αυτοί θεραπευτές επιτελούν τελετουργικές πράξεις με αλλοιωμένη την συνείδησή τους υπό την επήρεια παραισθησιογόνων ή ψυχεδελικών φυτών. Περιέρχονται σε έκσταση και επικαλούνται συνήθως τα πνεύματα του τόπου. Επιχειρούν έτσι ένα «ταξίδι της ψυχής», «ανάβαση» στον ουρανό και «κάθοδο στα υποχθόνια», «ταξιδεύουν» σε ιερούς τόπους, συνοδεύουν ή αναζητούν μια ψυχή και «επιστρέφοντας» είναι σε θέση να «ενημερώσουν» το ανθρώπινο είδος για κοσμικά θέματα. Ο θεραπευτής κατανικά τα πνεύματα της αρρώστιας, αποτελεί έναν ψυχοθεραπευτή ικανό να βρίσκει ως και χαμένα αντικείμενα. Αποτελεί ένα είδος médium – ενδιάμεσου μεταξύ των θεοτήτων και του οικείου κόσμου των ανθρώπων. Ο χορός, το τραγούδι και η μουσική αποτελούν μέρος της δεξιοτεχνίας του, κυρίως όμως η παρουσία του μάγου –σαμάνου- θεραπευτή, αναγνωρίζεται από το ιερό τύμπανο υπό τους ήχους του οποίου επιτελεί το «ταξίδι της ψυχής». Έχει στην εξουσία του πνεύματα –βοηθούς, συχνά ζώα (αρκούδες, λύκοι, τζάγκουαρ, αετοί, κουκουβάγιες, είναι μερικά από τα πιο διαδεδομένα σαμανικά ζώα), **στα οποία μπορεί και ο ίδιος να μεταμορφώνεται**. Ο μάγος μυείται στο λειτούργημα του μέσω μιας **οραματικής κλήσης** κατά την οποία τα πνεύματα επικοινωνούν μαζί του. Η κλήση αυτή επικυρώνεται μέσα από την αλλοιωμένη ψυχική του κατάσταση και τις τελετουργικές. Η συνάντησή του με τα υπερφυσικά πνεύματα μπορεί να του προξενήσει φυσική αρρώστια ή τρομακτικές φαντασιώσεις σωματικού διαμελισμού. Στο τέλος διά της τελετουργίας, οδηγείται στη «θεραπεία» και ταυτόχρονα εισάγε-ται στην κοινότητα των θεραπευτών.⁴

² Θ.Η.Ε. λ. «Μαγεία» στ. 448.

³ Θρησκευοιλ. λεξ. σ. 237.

⁴ Ο.π. σ. 238.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Στην αρχαία Ελλάδα, η μαγεία ήταν γνωστή. Μάγοι ήταν οι λαϊκοί γιατροί. Οι μύθοι περί της Κίρκης, της Μήδειας, της Πασιφάης και της Οινόης έχουν μαγικό περιεχόμενο. Οι Έλληνες απέδιδαν φοβερή μαγική δύναμη σε παλαιότερες – μυθικές πια - φυλές τους Τελχίτες, τους Δάκτυλους, τους Κουρήτες κ.λ.π. ακόμη και η Ελένη γνωρίζει μαγικά φάρμακα, τα οποία ρίχνει στον κρατήρα για να διασκεδάσει τη θλίψη των συνδαιτημόνων.⁵

Στην «Ιλιάδα» του Ομήρου (8^{ος} αιών π.Χ) η μαγεία δεν έχει θέση στους βίους των ηρώων, στην «Οδύσσεια» δε, εξαιρουμένης της Κίρκης, η οποία ζει εκτός της ανθρώπινης κοινωνίας, μία φορά μόνο γίνεται λόγος για επωδές (ξόρκια). Ακόμα και οι μάντις που το έργο τους είναι συναφές προς την μαγεία, πουθενά δε φαίνεται να την ασκούν.

Περιορίζονται αυστηρά στην ερμηνεία των οιωμών και των τεράτων που στέλνονται από τους θεούς. Μόνον οι Ορφικοί, εκτός από τα μυστήρια, πρόβαιναν και σε μαγικές πράξεις.

Ο Ιπποκράτης ο Κείος (5^{ος} αιών π.Χ), πατέρας της ιατρικής στην πραγματεία του «Περί ιερής νόσου» - και εννοεί την επιληψία - αναφέρει μάγους κι αγύρτες ικανούς, όχι μόνο να θεραπεύουν δια καθαρμών και επωδών, αλλά και τη Σελήνη να κατεβάζουν, τον Ήλιο να εξαφανίζουν, να προκαλούν κακοκαιρία, ευδία ή βροχή ή ξηρασία ή αφορία γης και θαλάσσης.

Διαβάζουμε σε προσευχή του αγίου ιερομάρτυρος Κυπριανού: «Ἐκράτουν τά νέφη καί οὔκ ἔβρεχον, ἔδενον τήν γῆν καί οὔκ ἔδιδε τούς καρπούς αὐτῆς, τάς ἀμπέλους καί οὔκ ἐβλάσανον, τά ποίμνια καί οὔκ ἐποίουν γάλα. Τά αἰγίδια καί οὔκ ἐγέννων, τούς ἄνδρας καί οὔκ ἔσμιγον μετά τῶν γυναικῶν αὐτῶν, τάς μητέρας καί οὔκ ἐτεκνοποιοῦν, τά πλοία καί οὔκ ἔπλεον, τά ἐργαστήρια καί οὔχ ἠργάζαντο, τούς ἀλιεῖς καί οὔχ ἠλίευον, τούς μύλους καί οὔχ ἐγύριζον, τούς ἀδελφούς καί ἀνδρόγυνα εἰς ἀφιλίωτον ἔχθραν ἔφερον καί τούς διεχώριζον, ἐποίουν τό θέρος χειμῶνα καί τό χειμῶνα θέρος, ταῦτα πάντα ἠργαζόμεν φαντασία τελεία...».⁶

Ουδέν σχόλιον!

Οι φαρμακοί – όσοι έφτιαχναν μαγικά φάρμακα - μπορούσαν πολλές φορές να βλάψουν ανθρώπους και όταν τους απεκάλυπταν τιμωρούνταν αυστηρά. Ο ρήτορας Δημοσθένης (4^{ος} αιών π.Χ) στο λόγο του «κατ' Αριστογείτονος», αναφέρει τη μάγισσα –φαρμακίδα Θεωρίδα από τη Λήμνο, η οποία καταδικάστηκε σε θάνατο.

Μέχρι τους ελληνιστικούς χρόνους, η μαγεία παρέμεινε στην Ελλάδα, υπό την μορφή δεισιδαιμονίας, χωρίς ν' αναμιχθεί με την θρησκεία, ενώ οι μάγοι δεν κατελάμβαναν καμία επίσημη θέση στην κοινωνία.

Η ιατρική πάλι ως θεραπευτική τέχνη, αυτονομείται, πρώτα στην κλασσική αρχαιότητα, ουσιαστικά όμως περνάει από την κατοχή του ιερατείου στους επιστήμονες ιατρούς, με την Αναγέννηση. Η ιατρική αντιμετωπίζει εμπειρικά τις ασθένειες, ενώ η θρησκεία τείνει πάντα σε ζητήματα νοήματος, σημασιοδότησης και ερμηνείας. Στην αρχαία Ελλάδα βέβαια θεωρείται, ότι τέθηκαν οι βάσεις για επιστημονική, μη θρησκευτική Ιατρική, γι' αυτό και η σύγχρονη ιατρική ορολογία βασίζεται στην ελληνική γλώσσα. Η αποκοπή της εμπειρικής από τη θρησκευτική Ιατρική έγινε σταδιακά. Κατ' αρχήν και ως αργά στους ελληνιστικούς χρόνους, έχουμε εκστατικού –πνευματοληπτικού τύπου θεραπείες, συνδεδεμένες λίγο ως πολύ με την μακραίωνη διονυσιακή παράδοση.

Συναντάμε κατόπιν περιπλανώμενους μάντις- θεραπευτές που θυμίζουν αρχαίους σαμάνους.

⁵ Θ.Η.Ε λ. «Μαγεία» στ. 448.

⁶ «Ο άγιος Ιερομάρτυς Κυπριανός», σελ. 105.

Ο Απόλλωνας ως θεός της ασθένειας και της ίασης, της προφητείας και της χρησμοδοσίας, αντικαθίσταται τον 5^ο π.Χ αιώνα περίπου, από τον Ασκληπιό, το γιό του, του οποίου τα σύμβολα, η ράβδος και ο ιερός όφις είναι μέχρι σήμερα τα εμβλήματα του ιατρικού επαγγέλματος.⁷

Οι ασθενείς ακολουθούσαν την πρακτικής της εγκοίμησης στα Ασκληπιεία, έχοντας υποστεί βεβαίως προηγουμένως όλους τους απαραίτητους τελετουργικούς εξαγνισμούς, κοιμόταν τη νύχτα μέσα στο ιερό του θεού, όπου εμφανιζόταν ο ίδιος ο θεός, σε οράματα ή παραισθήσεις, τους έδινε οδηγίες ή τους προκαλούσε άμεσα συμπτώματα κάθαρσης, ίασης. Στα σωζόμενα Ασκληπιεία έχουν βρεθεί σκαλιστά ή ανάγλυφα αναθήματα μελών του σώματος, τα οποία προφανώς «θεραπεύτηκαν» από τον θεό. Η εγκοίμηση στα ιερά συνδέεται πολύ πριν από τους κλασικούς χρόνους με τα μεγάλα ιερά της θεάς μητέρας, της Αφροδίτης στην Κύπρο, της Κυβέλης και της Ασάρτης στην Μ. Ασία και τη Συρία. Οι πιστοί προσέρχονται νύχτα στο ναό, επιτελώντας πρώτα ορισμένα τελετουργικά, εισπνέουν μια ποσότητα ψυχεδελκικού/ παραισθησιογόνου φυτού και στην διάρκεια της νύχτας εμφανίζεται η ίδια η θεά (εκπροσωπούμενη από τον ιερέα ή την ιέρεια) για να τους θεραπεύσει ή να προσφέρει λύση στα προβλήματά τους, πολλές φορές σμίγοντας μαζί τους.

ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

Στην αρχαία Περσία, οι μάγοι ήταν ολόκληρη φυλή που ασχολούνταν με τις ιερές τελετές και την πρόγνωση του μέλλοντος απ' τα όνειρα και τις κινήσεις των αστερών. Αν εξαιρέσουμε την πλάνη των ειδώλων που λάτρευαν, οι μάγοι της Περσίας, δεν χρησιμοποιούσαν μαγικά τεχνάσματα για το κακό των ανθρώπων. Ήταν διαφορετικοί απ' τους σημερινούς σατανιστές και μαύρους μάγους, απλοί ιερείς και αστρολόγοι περισσότερο. Τέτοιοι ήταν και οι τρεις μάγοι που προσκύνησαν τον Χριστό.

Αντιθέτως, οι μάγοι της Αιγύπτου ασχολούνταν με αποκρυφιστικές τελετές μαγείας, κατάπλησσοντας με τις θαυματοποιίες τους, γνωρίζουμε τις επιδείξεις τους μπροστά στο Φαραώ, αντίτυπα των θαυμάτων του Μωυσή: Μόλις το ραβδί του έγινε φίδι, έρριξαν κι εκείνοι τα δικά τους ραβδιά, έγιναν κι εκείνα φίδια, που τα έφαγε όμως το φίδι του Μωυσή.⁸

Αυτοί είχαν γνώσεις των δαιμονικών μυστηρίων βαθείς, «πρόλεγαν» και το μέλλον. Ξακουστό ήταν το μαντείο του αιγυπτιακού θεού Άμμωνος Ρα στην έρημο της Λιβύης, το οποίο συμβουλευτήκε κι ο Μέγας Αλέξανδρος.⁹

Μάγοι ήταν κι οι ιερείς των Χαλδαίων στη Βαβυλώνα. Ένας απ' αυτούς ήταν ο Βαλαάμ, που τον κάλεσε ο βασιλιάς των Μωαβιτών Βαλάκ να καταραστεί τους Ισραηλίτες όμως ο Θεός τον ανάγκασε να τους ευλογήσει¹⁰

Μεγάλη διάδοση είχε η μαγεία στους ειδωλολατρικούς λαούς της γης Χαναάν. Απ' αυτούς παρασύρονταν και οι Ισραηλίτες, όμως ο Θεός τους είχε δώσει αυστηρές εντολές να μην καταφεύγουν σε μάγους και μάντιες.

Στον Μωσαϊκό νόμο και τα βιβλία των Προφητών βλέπουμε βαριές καταδίκες τής μαγείας.

Όμως πολλοί άφρονες παραβαίνοντας το θέλημα του Θεού, έτρεχαν σε ονειροκρίτες, νεκρομάντιες, φαρμακούς, για να μάθουν ό, τι ήθελαν.

⁷ Ο.π υποσ. 3. σ. 239

⁸ Έξοδος, ζ' 10-12.

⁹ Ο.π. υποσ. 6, σελ. 35.

¹⁰ Αριθμοί κβ'-κδ'

Έτσι έκανε και ο βασιλιάς Σαούλ, αν και ο ίδιος είχε απαγορεύσει αυστηρά την νεκρομαντεία, όμως πήγε σε νεκρομάντισσα ζητώντας να καλέσει το πνεύμα του Σαμουήλ για να μάθει την έκβαση της μάχης με τους Φιλιισταίους¹¹.

Η τιμωρία ήλθε πολύ γρήγορα: νικήθηκε και αυτοκτόνησε στα όρη Γελβουέ.

ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΟΙ ΡΩΜΑΪΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ

Τα πράγματα αλλάζουν μετά τον Μέγα Αλέξανδρο. Με την αύξηση της δεισιδαιμονίας, μια ιδέα για την οποία παίρνουμε από τους «Διαλόγους» του Λουκιανού (2^{ος} μ.Χ. αιώνας), η μαγεία κατέλαβε εξέχουσα θέση στο λαϊκό βίο. Φαρμακομάντις, ιατρομάντις, βωμολόχοι, αγύρτες, έχοντας συνοδούς γραίες βωμολόχες, τυμπανίστριες κλπ., περιέρχονταν τις πόλεις υποσχόμενοι ζωή, υγεία, πλούτο, ευτεκνία, κάλλος. Η Θεσσαλία είναι ονομαστή για τις μάγισσές της. Η μαγεία αναμιγνύεται με την αστρολογία, τον αποκρυφισμό, ονομάζεται θεουργία, αποκτάει και θεωρητικό υπόβαθρο στις θεωρίες των Νεοπλατωνικών και των Νεο-πυθαγορείων. Θαυμαστή νέα και συμπαθής, υπήρξε η μάγισσα στις « Φαρμακεύτριες » του Θεόκριτου (3^{ος} π.Χ. αιώνας). Στυγνές οι μορφές των μαγισσών που περιγράφει ο Οράτιος (1^{ος} π.Χ. αι.), της Κανιδίας και της Σαγάνης. Οι γριές μάγισσες που μεταμορφώνονταν σε πτηνά οι –Στρίγγλες- κατατρώνουν τα παιδιά και απορροφούν το αίμα τους.

Με τις έρευνες των Leemans, Parthey, Wessely και Dieterich πάνω στους **ελληνικούς μαγικούς παπύρους**, διαφωτίστηκε επαρκώς η γνώση σημαντικής περιόδου του ελληνικού πολιτισμού ή σαφέστερα των εκτροπών της ελληνικής διανοίας. Τα ελληνικά μαγικά βιβλία σε πάπυρο γράφτηκαν τους 3^ο με 4^ο μ.Χ. αιώνα και βρέθηκαν στην Αίγυπτο.

Απ' τα βιβλία αυτά πηγάζει το μέγιστο μέρος των λαϊκών δεισιδαιμονιών μας και προέρχεται το περιεχόμενο των Σολομονικών βιβλίων. Το signum solomonis, το ελληνικό πεντάγμμαμο η «πεντάλφα», το οποίο θεωρούσαν οι αρχαίοι σύμβολο των Πυθαγορείων, οι Γνωστικοί το παρέλαβαν αποδίδοντας μαγική δύναμη σ' αυτό. Τα μαγικά βιβλία των Ελλήνων βρήθουν οδηγιών για τη χάραξη του σημείου αυτού είτε ως αποτρόπαιου, είτε προς θεραπεία ασθενείας, είτε προς θεραπεία ασθενείας, είτε προς άσκηση δαιμονικής επηρείας αυτού επί κακώ.

BYZANTIO

Οι Βυζαντινοί κληρονόμησαν την μαγεία από την ελληνορωμαϊκή αρχαιότητα παρόλη την αντίδραση της Εκκλησίας και της Πολιτείας, οι οποίες με Νόμους και Κανονικές διατάξεις απαγόρευαν και τιμωρούσαν αυστηρά την άσκησή της, υπό οιαδήποτε μορφή. Η μαγεία χάνει πλέον το παλιό κύρος, εκπίπτει σε λαϊκή δεισιδαιμονία και πολλές φορές ασκείται κρυφά.

Στο λαό, δεν έπαψε ποτέ η ιδέα ότι ορισμένες ασθένειες προέρχονται από δαιμονική επήρεια και μόνο δια μαγικού τρόπου θεραπεύονται. Όχι μόνον ο λαός, αλλά και οι παλατιανοί διαβάζουν τις Σολομονικές. Ο Μιχ. Ψελλός (11^{ος} αιώνας) μας περιέσωσε την περιγραφή ενός λαϊκού μάγου, των πράξεών του και των «θεραπευτικών» μεθόδων του. Ο δε Νικήτας Χωνιάτης (13^{ος} αιώνας) εξιστορεί τα μαγικά κατορθώματα του μεγιστάνος Σικιδίτη, ο οποίος μέσω αρρητουργιών σκότιζε και σύγχυζε την όραση των ανθρώπων. Από τον 12^ο αιώνα κ.ε. η μαγεία και η αστρολογία καλλιεργούνται εντονότερα. Σε ευρεία χρήση φαίνονται τότε και οι απόκρυφες Σολομόντιες βίβλοι.

¹¹ Α' βασ. Κε' , κη' .

ΔΥΤΙΚΟΣ ΜΕΣΑΙΩΝΑΣ

Στα χρόνια του –δυτικού κυρίως- Μεσαίωνα, είχε μεγάλη εξάπλωση η μαγεία· υπήρχαν αρκετοί, ασχολούμενοι με τα διάφορα είδη της: μαντεία, γοητεία, επασοϊδία, φαρμακεία, οιωνοσκοπία, νεφοδιωκτική, αστρολογία, φυλακτάρια, κλήδονες. Στους Ευρωπαίους μάγους πολλά δίδαξαν οι Άραβες και οι Εβραίοι μάγοι. Οι αλχημιστές προσπαθούσαν να μεταβάλλουν με μαγικό τρόπο τις πέτρες και τα μέταλλα σε χρυσάφι. Ονομαστοί μάγοι στη δύση αναδείχθηκαν οι Κορνήλιος Αγρίππας, Παράκελσος, Νοστράδαμος και Καλλιόστρο. Τόση ήταν η διάδοση της μαγείας, ώστε οι πάπες της Ρώμης και οι βασιλείς της Δύσης όρισαν φοβερές τιμωρίες. Αργότερα την καταδίωξή τους ανέλαβε η «Ιερά εξέταση», αιτία η ίδια, να δικαστούν, βασανιστούν και καούν εντέλει πολλοί αθώοι, τους οποίους συκοφάντησαν ως μάγους. Είναι μια εποχή όπου η πνευματική παθολογία του ρωμαιοκαθολικισμού υποτροπιάζει δραματικά.

Β. ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΑΓΕΙΑ

Οι μαγικές ενέργειες ανέκαθεν καταδικάζονταν από την Εκκλησία, από την εποχή του Σίμωνα του Μάγου¹² μέχρι σήμερα. Αλλά και από την εποχή της Παλαιάς Διαθήκης η μαγεία η μαγγανεία η γοητεία η φαρμακεία τιμωρούνταν διά της ποινής του θανάτου.¹³

Οι ασχολούμενοι με τη μαγεία και τα είδη της καταδικάζονται :

- α) σε εξαετή αφορισμό από τον ξα΄ κανόνα της ΣΤ΄ (εν Τρούλλω) Οικουμενικής Συνόδου. Αν εξακολουθούν αμετανόητοι πρέπει να αποβάλλονται τελείως από την Εκκλησία, οι δε κληρικοί να καθαιρούνται,
- β) σε πενταετή αφορισμό από τον κδ΄, κανόνα της εν Αγκύρα Συνόδου,
- γ) σε καθαίρεση απ' τον λστ΄ της εν Λαοδικεία Συνόδου, οι κληρικοί που κατασκευάζουν φυλακτάρια (μαγικά, δεισιδαίμονος προελεύσεως φυλακτά) όσοι δε τα φορούν να εκβάλλονται από την Εκκλησία,
- δ) σε έξι έτη ο πγ΄ κανόνας του Μ. Βασιλείου, όταν εισάγουν μάγους στα σπίτια τους για έρευνες,
- ε) σε τελεία ακοινωνησία - εκτός προ του τέλους- κατά τον γ΄ κανόνα του Νύσσης, ή σε ενναετή ακοινωνησία (όπως οι πορνεύσαντες) αν παρασύρθηκαν στις πράξεις αυτές από ολιγοψυχία και
- στ) σε είκοσι έτη ακοινωνησία, (όπως οι φονεύσαντες), όσοι ασχολήθηκαν με μαγεία, γοητεία ή μαγγανεία κατά τον ξε΄ του Μεγ. Βασιλείου.¹

Γ. ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΕΙΔΗ ΜΑΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΜΑΓΩΝ

1.ΜΑΝΤΕΙΣ : λέγονται αυτοί που με την παλάμη (παλαμοσκόπιο), ή λεκάνη, ή θυσίες, ή και άλλα απατηλά σημεία, νομίζουν ότι προβλέπουν τα μέλλοντα.

2.ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΙ : οι γηραιότεροι, σεβασμιότεροι και σοφότεροι των μάντεων.

3.ΝΕΦΟΔΙΩΚΤΕΣ : παρατηρούν το σχήμα των νεφών κατά τη δύση και αναλόγως προλέγουν το μέλλον, διώκουν επίσης τα νέφη με τη βοήθεια των δαιμόνων για να μη βρέξει ή ρίξει χαλάζι σ' ένα μέρος ή αλλού.

4. ΓΗΤΕΥΤΕΣ : ανακατώνουν μαζί με τις δαιμονικές επικλήσεις (επώδες, ξόρκια) και ψαλμούς του Δαυίδ, ονόματα αγίων, της Θεοτόκου κ.λπ.

¹² Πράξ. η΄, 8-22

¹³ Έξοδος κβ΄, 18.

5. ΓΟΗΤΕΣ-ΓΟΗΤΕΙΑ : θρηγούν γοερά πάνω απ' τα μνήματα, επικαλούμενοι τους δαίμονες για να παραλύσουν κάποιον ισοβίως, να τον τυφλώσουν, κουφάνουν ή αρρωστήσουν, υποτίθεται ότι «βγάζουν νεκρούς» από τον Άδη, όπως η εγγαστρίμυθος τον προφήτη Σαμουήλ¹⁴ η οποία με τα λόγια της (λόγια πονηρού πνεύματος) έσπρωξε στην αυτοκτονία του Σαούλ. Βλέπουν φαντασιώσεις στους τάφους, τους ανοίγουν και καίνε τους «βρυκόλακες».

6.ΦΥΛΑΚΤΗΡΙΟΙ : φτιάχνουν φυλαχτά, τα τυλίγουν με μεταξωτή κλωστή και γράφουν μέσα επικλήσεις δαιμόνων.

7. ΜΑΓΟΙ : οι επικαλούμενοι αγαθοποιούς –τάχα- δαίμονες, λευκοί μάγοι.

8. ΕΠΑΟΙΔΟΙ : τραβούν τους δαίμονες με επωδές και καλέσματα, δένουν τους λύκους να μη φάγουν τα ζώα τους, πιάνουν τα φίδια με τα χέρια τους χωρίς να τους δαγκώνουν, δένουν τα αντρόγυνα. Κατά το Λευιτικό¹⁵ πρέπει να λιθοβολούνται.

9. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΙ: οι αστρολόγοι.

10. ΦΑΡΜΑΚΟΙ: με μαγική τέχνη κατασκευάζουν φαρμακερά ποτά για να θανατώσουν κάποιον, να σκοτίσουν τον εγκέφαλό του ή να τον ελκύσουν στην αγάπη τους.

Στην περίπτωση των μάντεων που προαναφέραμε διακρίνουμε επίσης τους:

11. τους ΚΑΦΕΜΑΝΤΕΙΣ

12. τους ΧΑΡΤΟΜΑΝΤΕΙΣ

13. τους ΟΙΩΝΟΣΚΟΠΟΥΣ (παρατηρούν το πέταγμα των πουλιών, πιστεύουν σε μοίρα, τύχη, συναπαντήματα, ποδαρικά, καλές-κακές μέρες -ειδικά Τρίτες- νεραϊδικά, καλικαντζάρους, φαγούρες χεριών-μύτης, βουητά αυτιών, παίξιμο ματιού γιατί κάποιον θα δουν ή κάτι θ' ακούσουν, σφάζουν πετεινούς σε θεμελιώσεις οίκων ή άλλων κτιρίων κ.λ.π),

14. τους ΟΝΕΙΡΟΜΑΝΤΕΙΣ και

15. τους ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΕΣ (ή νεκρομάντεις).

Χαρακτηριστική περίπτωση νεκρομάντη, στο βίο του αγίου Ιωάννου του Θεολόγου ήταν ο μάγος Κύνωψ, ο οποίος έκαμε σημεία και τέρατα φανταστικά, έβγαζε «ψυχές» πεθαμένων από τη θάλασσα, εξαφανιζόταν ο ίδιος κ.α. Πλανούσε ομαδικώς όλα εκείνα τα πλήθη, γιατί με την θέλησή τους τον πίστεψαν, με αποτέλεσμα να εκλαμβάνουν τα φανταστικά ως πραγματικά. Ο άγιος Ιωάννης όμως κατάλαβε την πλάνη του και στο τέλος τον έριξε στην θάλασσα, πραγματικά βεβαίως.

«Κάποτε 8 παιδάκια, 13-14 ετών μαζεύτηκαν σ' ένα σπίτι, δήτην για να παίξουν, να δουν τηλεόραση, με την προτροπή και την πίεση ενός εξ' αυτών. Εκεί επιχείρησαν πνευματιστικό πείραμα, κάλεσμα νεκρών, δηλαδή μαύρη μαγεία. Παιδάκι 14 ετών ! Οι γονείς του, απ' ό,τι απεδείχθη, συμμετείχαν σε πνευματιστικές συγκεντρώσεις και συνεχώς συζητούσαν γι' αυτές μπροστά στο παιδί.

Το παιδί, έβαλε τα υπόλοιπα να καθίσουν γύρω γύρω, πιάστηκαν από τα χέρια, άναψαν και κεράκια, έκλεισαν και όλα τα παράθυρα για συσκότιση, ξάπλωσαν και ένα αγοράκι στη μέση και αυτό το παιδί που έδινε τις οδηγίες, έκανε το ενδιάμεσο, το médium.

¹⁴ Α' Βασ. κη', 3.

¹⁵ Λευιτ. κ', 27.

Κάλεσε το νεκρό «πνεύμα του παππού του» εν ονόματι του Διαβόλου. Σατανολατρεία δηλαδή. Σφίξαν τα χέρια και ο μικρός Νικολάκης, -έτσι λέγανε το παιδάκι που ήταν ξαπλωμένο, -**σηκώθηκε στον αέρα**. Ένα από τα υπόλοιπα παιδιά άνοιξε τα μάτια του γιατί ένωσε ένα ψυχρό ρεύμα επάνω του και ύστερα απ' αυτό που είδε φώναξε «Χριστέ μου!», «Παναγία μου !». «Βοήθεια!». Ακριβώς τα λόγια που άκουγε απ' τους γονείς του στο σπίτι.

Ακούγεται λοιπόν ξαφνικά δυνατός θόρυβος, σπάζουν τα πάντα μέσα στο δωμάτιο, καπνός και βρώμα, και ο σηκωμένος από το πονηρό πνεύμα στον αέρα μικρός Νικολάκης, πέφτει με πάταγο κάτω. Το παιδί από δαιμονικό τρόπο **βουβάθηκε**. Αργότερα βρέθηκε από το πετραχήλι του πνευματικού και οι γονείς διηγήθηκαν πληροφορούμενοι από τ' άλλα παιδιά τί συνέβη. Διαβάστηκαν εξορκισμοί στο παιδί, ο πνευματικός πίστευε έως τότε -1989- ότι θα συνέλθει, δεν ξέρουμε τι απέγινε. Το γεγονός όμως είναι ένα: τα παιδιά που συμμετείχαν στο πείραμα, υπέστησαν όλα νευρικό κλονισμό, εκτός από εκείνο που φώναξε τον Χριστό και την Παναγία σε βοήθεια»¹⁶

16. ΚΛΗΔΟΝΕΣ: εκ του κλώ, καλώ κατά Θεοδώρητο¹⁷, γίνονται στα νησιά κατά το Γενέσιο του Προδρόμου και προμαντεύουν τύχες και ριζικά, ανάβουν πυρκαϊές και τις πηδούν.

17. ΟΙ ΕΓΓΑΣΤΡΙΜΥΘΟΙ επίσης, όταν επιτηδεύονται στην εξαπάτηση του κόσμου, γίνονται όργανα του διαβόλου καλούνται και εντερομάντις.

18. ΟΙ ΗΠΑΤΟΣΚΟΠΟΙ μαντεύουν ανατέμνοντας τα σπλάχνα των ζώων. Άλλοι πάλι μαντεύουν με κριθάρι, με κουκιά, χύνοντας κάρβουνα, φυσούν, φτύνουν, χασμουριώνονται κ.λπ.

19. ΟΙ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΕΣ πιστεύουν σε θρησκευτικές αντιλήψεις και συνήθειες, κατάλοιπα πρωτόγονων φόβων και συνηθειών, λαϊκής πίστεως κ.λπ., χωρίς να στηρίζονται στην επίσημη θεωρία και πράξη της θρησκείας. Η δεισιδαιμονία συναντιέται σε όλο το μήκος και το πλάτος του μαγικού φαινομένου.

20. ΠΥΡΟΒΑΤΕΣ: περπατούν ξυπόλυτοι πάνω σε αναμμένα κάρβουνα χωρίς να καίγονται κατά την εορτή των αγίων Κων/νου και Ελένης, κρατώντας τις εικόνες αυτών και κραυγάζοντας άναρθρα, η πίστη τους είναι έντονη και αρρωστημένη, οδηγούνται στην έκσταση και την αισθητηριακή απάθεια με την βοήθεια της αυθυποβολής και της αυστηρής προετοιμασίας. Το φαινόμενο το συναντάμε και στους γιόγκι. Η Εκκλησία μας καταδικάζει την συνήθεια αυτήν ως μαγική και ειδωλολατρική.

21. ΒΑΣΚΑΝΟΙ: εκπέμπουν έντονη ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία από τα μάτια τους σε κάποιον (που ζηλεύουν, φθονούν ή θαυμάζουν) μέσω της οποίας αυτός παθαίνει κάποιο ατύχημα. Πρόκειται είτε περί προσώπου, είτε περί ζώου, είτε περί αντικειμένου. Συχνά, τα αποτελέσματα αυτά, δεν τα επιδιώκει ο βάσκανος.

Τα « μάτια » πάλι, σκόρδα ή πέταλα και τα ξεματιάσματα με νερό, λάδι, αλάτι, κάρβουνο κ.λπ. απορρίπτει η Εκκλησία μας, ως εμπνεύσεις πονηρών πνευμάτων τα οποία προξενούν και τη βασκανία. Για την βασκανία υπάρχει ειδική ευχή που διαβάζεται από ιερείς στους πάσχοντες.

22. ΕΝΟΡΑΤΙΚΟΙ: « βλέπουν » ή « ακούνε » παραστάσεις ή ομιλίες που οι άλλοι δεν αντιλαμβάνονται με τις αισθήσεις τους. Αυτοί συνήθως συγκεντρώνουν γύρω τους άλλα επιρρεπή

¹⁶ Η προσευχή του Ιησού, σελ. 53.

¹⁷ Σελ. 19,31 β' τομ. Οκτατεύχου.

άτομα που τους θαυμάζουν. Τους πλανούν οι δαίμονες και αυτοί **νομίζουν** ότι βλέπουν και ακούνε οράματα στον ύπνο τους ή ξύπνιοι, αυθυποβαλλόμενοι λόγω της υποσυνείδητης επιθυμίας τους να ξεχωρίσουν, προκαλώντας την προσοχή ή τον θαυμασμό των άλλων (υστερική εκτροπή).

Οι μάγοι χρησιμοποιούν συχνά τα φαινόμενα της υποβολής και της **τηλεπάθειας** ή τηλεψυχίας. Η υποβολή είναι η εμφύτευση ιδεών ή παραστάσεων από κάποιον, στο μυαλό ενός άλλου με την επίμονη συγκέντρωση της σκέψης ενός ισχυρού ψυχισμού, στη σκέψη ενός ευαίσθητου ψυχισμού (νοερή υποβολή). Με την τηλεπάθεια, δύο άνθρωποι –χωρίς να το επιδιώξουν τεχνητά- επικοινωνούν μεταξύ τους ψυχικά εξ' αποστάσεως χωρίς μεσολάβηση αισθήσεων ή τηλεπικοινωνιακών μέσων. Αν το φαινόμενο επιδιωχθεί συνειδητά με νοερή υποβολή, τότε έχουμε τη λεγόμενη μεταβίβαση της σκέψης. Εδώ ακριβώς στηρίζεται η ικανότητα των μάγων να κάνουν κακό ή «καλό» σε κάποιο πρόσωπο που βρίσκεται πολύ μακριά, αρκεί να έχουν ένα ομοίωμά του, ή φωτογραφία του ή κάποιο δικό του αντικείμενο (ρούχο, νύχια).

23. ΣΑΤΑΝΙΣΤΕΣ-ΣΑΤΑΝΙΣΜΟΣ: είναι αυτοί που αφιερώνουν λατρεία στο Σατανά. Εμφανίζονται κατά το 14^ο αι. φθάνουν στο απόγειο της δόξας τους. Λατρεύεται το κακό χάριν του Σατανά. Υπάρχουν ειδικά σχολεία μαγείας (θυμηθείτε τον σημερινό Χάρρυ Πότερ). Στις τελετές τους, υπάρχει γυμνότης, σεξ και διαστροφές, πόσις αίματος κ.α.

Η Doreen Irvine γεννήθηκε το 1939 στο Λονδίνο. Έμπλεξε με Σατανιστές αφού πρώτα μικρό κορίτσι παρασύρθηκε στην πορνεία και τα ναρκωτικά¹⁸ :

[...Της έδεσαν τα μάτια και την οδήγησαν στο σατανικό ναό, μέσα στο ναό της τα έλυσαν. Μπροστά-μπροστά ήταν στημένη μια εξέδρα καλυμμένη με μαύρο ύφασμα και παραστάσεις δρακόντων, φιδιών, φωτιάς, πάνω της στεκόταν ο αρχηγός και γύρω του 13 ιέρειες σε σχήμα μισοφέγγαρου, ντυμένες με ολόμαυρο ύφασμα, που έψελναν. Και τα 500 άτομα (!) της αίθουσας έπεσαν χάμω και προσκύνησαν τον αρχηγό τους, έψαλλαν ύμνους προς τιμήν του.

Οι ιέρειες του έδωσαν δοχεία. Το έμβλημα των σατανιστών, το μαχαίρι, που τα φιλούσε και τα αφιέρωνε στο Σατανά.;

Σβήσανε τα φώτα, άναψαν λαμπάδες, φέρανε έναν κόκορα, τον έσφαξαν, ράντισαν το ναό με το αίμα του και τον πρόσφεραν θυσία στο Σατανά. Ο αρχηγός της μιλάει ευγενικά κατηχώντας την: «επιτρέπονται το ψέμα, η απάτη, η βλασφημία, η διαστροφή και ο φόνος, οφείλει απόλυτη υπακοή στον αρχηγό που είναι αντιπρόσωπος του Εωσφόρου, κάθε καινούρια ιδέα του μυαλού της και γεγονός της ζωής της, το ανακοινώνει υποχρεωτικά και με λεπτομέρειες στον αρχηγό και δημοσίως, εντός του ναού, οφείλει καθημερινά να προσεύχεται στον Εωσφόρο, πρέπει να προσέρχεται εγκαίρως, αλλιώς θα μαστιγώνεται από τον αρχηγό και απ' όλη την σύναξη. Απαγορεύεται να πηγαίνει σε χριστιανικές συγκεντρώσεις, όπως και η μελέτη της Αγίας Γραφής την οποία πρέπει να χλευάζει και να καίει στο ναό των σατανιστών»].

Η «βάπτισή» της έγινε ως εξής: ο αρχηγός κάθεται στο θρόνο. Σηκώνεται, υψώνει τα χέρια του, πέφτουν κάτω όλοι και τον προσκυνούν. Δύο « ιέρειες » φέρνουν έναν άσπρο κόκορα, τον σφάζουν και το αίμα του στάζει σε μια λεκάνη ασημένια. Ο αρχηγός πλησιάζει την κοπέλα, με το μαχαίρι της ανοίγει μια σχισμή στο αριστερό της μπράτσο, το αίμα της στάζει στη λεκάνη, ανακατεύεται με το αίμα του κόκορα, πίνει απ' αυτό το μείγμα και δίνει τον προσωπικό της όρκο στον Σατανά, βουτάει και το δάχτυλό της στο αίμα και βάζει την υπογραφή της στην περγαμηνή.

¹⁸ «Διάβολος, μάγια...» Αρχ. Βασ. Μπακ. Σελ. 68 κ.ε.

Ήδη πούλησε την ψυχή της στο σατανά, έγινε οπαδός του Εωσφόρου.

Οι παρευρισκόμενοι χαίρονται για τη γέννηση ενός ακόμη παιδιού του σατανά, κυριεύονται από παράξενα σημεία τρέλλας και πέφτουν σε πολλές και ακατανόμαστες σαρκικές αμαρτίες.

Ο Εωσφόρος έγινε κύριος τώρα της ψυχής και του σώματός της. Τον ακούει, τον βλέπει.

Την προτρέπει όπως και όλους : κάνε το κακό όσο μπορείς, χόρτασε ηδονή, εγώ μ' αυτά ευχαριστιέμαι, ποτέ να μη φοβάσαι και θα σε προστατεύω.

Αναφέρεται αλλού¹⁹ ότι μία έγκυο γυναίκα, την στιγμή του τοκετού, την υποχρέωσαν να γεννήσει με κλειστά πόδια (!!). Η κοιλιά της έσκασε, η ίδια πέθανε –«θυσιασμένη» στο Σατανά – και το παιδί «εχρίσθη» από την στιγμή εκείνη διάδοχος «ιερέας» του ήδη υπάρχοντος σατανιστή «ιερέως».

Ας θυμηθούμε από την Παλαιά Διαθήκη²⁰ τις θυσίες μικρών παιδιών – τα έκαιγαν - μπροστά στο άγαλμα του Μολόχ²¹.

Ο Μολόχ ήταν σημιτική θεότητα. Προτού τα κάψουν τα έσφαζαν.

Δε θα ήταν υπερβολή αν λέγαμε πως σήμερα το ίδιο δαιμόνιο που υποκρύπτεται πίσω από τον σύγχρονο Μολόχ του ορθολογισμού και του Πρακτικού Πνεύματος, παρακινεί σε αναρίθμητες εκτρώσεις, προς δόξαν αμφοτέρων.

Συναφείς προς αυτές τις τελετές είναι και αυτές της μαύρης μαγείας. Οι σατανιστές μισούνται σ' αυτές: γίνονται μεσάνυχτα, σε χώρους ερημικούς και ήσυχους, σε κάποιο εγκατελειμένο σπίτι, απόκρημνες παραλίες, δάση κ.α. Όλοι εδώ, συναγωνίζονται στην αισχύρωση και τη διαστροφή (οι ιέρειες είναι ομοφυλόφιλες στην πλειοψηφία τους). Και ο σαδισμός είναι στοιχείο της λατρείας τους, άλλες ιέρειες σχίζουν το σώμα τους, άλλες τεμαχίζουν. Θυσιάζουν επίσης νεκρά ανθρώπινα σώματα, βγάζοντάς τα απ' τους τάφους τους (!). Δε λείπουν βέβαια και εκούσιες θυσίες ανθρώπων, ως και βρεφών, για να επαναλάβουμε τα περί Μολόχ, της προηγούμενης παραγράφου. Τέτοιος σκοτισμός νου !

Ο π. Κοσμάς Γρηγοριάτης (†1989) αναφέρει ένα συγκλονιστικό γεγονός από την ιεραποστολή στο Ζαΐρ²².

«Σ' ένα χωριό βρέθηκε κάποιος δολοφονημένος. Οι αγανακτισμένοι συγγενείς του έψαξαν να βρουν το δολοφόνο, αλλά δεν τα κατάφεραν.

Κατέφυγαν σε μάγο παρακαλώντας τον να εκδικηθεί το φονιά. Ήρθε η μέρα της κηδείας. Τέσσερις συγχωριανοί του, τον βάσταζαν στους ώμους, οδηγώντας τον στην τελευταία του κατοικία. Το πλήθος ακολουθούσε. Κατά την νεκρώσιμη πομπή, συνέβη κάτι το ανεξήγητο: το φέρετρο άρχισε να σαλεύεται , να πηγαίνει πέρα-δωθε τόσο πολύ, που ξέφυγε από τον έλεγχο των τεσσάρων (!) ανθρώπων που το μετέφεραν, τους παράσερνε –ή μάλλον-τους έσερνε με ορμή μέσα στο απορημένο πλήθος. Ώσπου κάποια στιγμή «σφηνώθηκε» με δύναμη στο κεφάλι ενός αγνώστου που ακολουθούσε την πομπή. Ο άγνωστος έπεσε κάτω αιμόφυρτος και νεκρός. Αυτός είχε σκοτώσει το νεκρό που κήδευαν, όπως διαπιστώθηκε ! Ο μάγος έκαμε και εδώ το “θαύμα” του».

¹⁹ «Πίστη και λογική» π. Ιω. Κοστώφ σελ. 178.

²⁰ Λευιτ ιη' 21, Δ' Βας. κγ' 10,13, Ιερ. Αθ' 35.

²¹ Γέροντος Παϊσίου «Οικογεν. Ζωή», σελ. 99.

²² Ο.π. υποσ. 18, σελ. 91-92.

Δ. ΜΑΓΙΚΑ/ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΑ

Μαγικά και ειδωλολατρικά στοιχεία συναντάμε και στα διάφορα θρησκευόμενα αφού εκτός ορθοδοξίας, το πνευματικό κλίμα και οι οιοιδήποτε είδους εκστάσεις είναι ύποπτα ως δαιμονικά.

Στους κόλπους του Ισλάμ π.χ αναπτύχθηκαν ο μυστικισμός και τα μοναχικά τάγματα, λόγω της παρουσίας των Χριστιανών μοναχών στις άλλοτε Βυζαντινές επαρχίες, της διαδόσεως νεοπλατωνικών ιδεών και της παρουσίας διαφόρων μυστηριακών θρησκειών που είχαν επιβιώσει από την αρχαιότητα.

Ο μύστης στο Ισλάμ καταβάλλει προσπάθεια να ενωθεί με τον Αλλάχ ασκούμενος στην αρετή, υποταγή στους γεροντότερους και στο **Ντίκρ**. Το «ντίκρ» είναι μια τεχνική της έκστασης που την επιτυγχάνει ο μύστης με τον εκμηδενισμό του «εγώ», την πλήρη παράδοση στον Αλλάχ και το στοχασμό πάνω στο όνομα του Θεού. Το «ντικρ» με τη **Γιόγκα** των Ινδών μοιάζουν. Οι μυστικοί λέγονται **Σούφι** και η διδασκαλία τους **Σουφισμός**. Σε πολλά μοναχικά τάγματα η πρακτική των σουφί περιελάμβανε και ένα είδος έκστασης που εκδηλωνόταν κατά τη συμμετοχή του μύστη στο **Χορό των στροβιλιζομένων Δερβίσηδων**. Με ποιον ενώνονται; Ποιός είναι ο Αλλάχ; Ποιόν επικαλούνται και στοχάζονται στο όνομά του αφού ξέρουμε ότι μόνο « ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνου κάμπει ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων »²³;

Αφού επουράνια, επίγεια και καταχθόνια έχουν υποταχθεί στο Χριστό, έμεινε κάτι να υποταχθεί σε κάποιον άλλο; Καταλάβουμε, επομένως, Πατέρες μου, ποιον επικαλούνται.

Στον Ινδουισμό πάλι, πάνω και έξω από τα όντα υπάρχει μια απρόσωπη αρχή το Μπράχμαν. Δεν υπάρχει εδώ προσωπικός Θεός. Οι θεοί στο ινδουϊστικό πάνθεο υπάρχουν για να κατευθύνουν το λάτρη προς γνώση του Μπράχμαν.

Άτμαν ονομάζεται η ψυχή του ανθρώπου, Άτμαν ονομάζεται και το Μπράχμαν στο βαθμό που εισχωρεί στον κόσμο και αποτελεί την ψυχή του και το κινούν αίτιό του. Ο κόσμος κινείται και ανακυκλούνται και αποτελεί **Μάγια** δηλαδή ψευδαίσθηση. Ο άνθρωπος υπόκειται στο νόμο του θανάτου και της μετενσάρκωσης που είναι κύκλος επώδυνος (Σασμάρα), εξαρτημένος από το νόμο αιτίου-αποτελέσματος (**Κάρμα**). Όσο η ζωή του ανθρώπου παρουσιάζει κακές όψεις, τόσο η ταλαιπωρία του με τις συνεχείς μετενσαρκώσεις είναι μεγαλύτερη.

Μετενσαρκώσεις μάλιστα σε ζώα, δέντρα, πουλιά, σπανίως δε – αν όχι ποτέ- σε άνθρωπο.

Η μόνη λύση να ξεφύγει ο άνθρωπος από τον κύκλο των μετενσαρκώσεων είναι να εκμηδενίσει το **Κάρμα**, φτάνοντας στην **Μόξα** (δηλαδή λύτρωση).

Έτσι απελευθερώνεται με την απρόσωπη αρχή **Μπράχμαν**. Το πρόσωπό του χάνεται όπως η σταγόνα βυθίζεται στον ωκεανό.

Έχουμε δηλαδή εδώ, Πατέρες μου, να κάνουμε μ' έναν απελπιστικό κόσμο ειδώλων μέσα στον οποίο αναπόφευκτα χανόμαστε, εκμηδενιζόμαστε ως προσωπικότητες. Δαιμονική απελπίσια βασιλεύει. Ο πατήρ Παΐσιος ταξιδεύοντας κάποτε αεροπορικώς για την Αυστραλία, πάνω απ' τις Ινδίες αισθάνθηκε αφόρητο ψυχικό βάρος.

Υπάρχει επίσης και η πλάνη της μετενσάρκωσης. Λέγεται ότι σ' αυτήν την ζωή ήρθαμε για να πάρουμε το μάθημά μας για τις πράξεις μας από τις προηγούμενες ζωές μας. Πώς όμως, αφού δε θυμόμαστε τις πράξεις μας, θα πληρώσουμε γι' αυτές; Πώς θα «δικαστούμε»; Κάποιοι «θυμούνται» τις «προηγούμενες ζωές» τους λένε. Τί γίνεται με την τραγική πλειοψηφία που δε θυμόμαστε; Πώς δικαιολογείται αυτή η απουσία μνήμης;

²³ (Φιλίπ. Β' 10)

Ο απόστολος Παύλος λέει « ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δέ τοῦτο κρίσις»²⁴, δηλαδή: **Μια φορά θα πεθάνουμε γιατί μια φορά θα ζήσουμε.**

Ο Διάβολος όμως, που επινοεί την πλάνη των πολλών ζώων, προηγούμενων και επόμενων ξέρει ότι η ζωή μας είναι μία : «για να σε τσακώσω εγώ μια και καλή, μετά τη μία και μοναδική σου ζωή, και εσύ πίστευε ότι θα διορθωθείς στις επόμενες ζωές» λέει ο π. Παΐσιος²⁵.

Άλλη συνέπεια της πλάνης τους είναι ότι το πρόσωπο χάνεται. Στην Ορθοδοξία το άτομο χάνεται για να ανατείλει εν Χριστώ κατόπιν το πρόσωπο.

Η πλάνη δε της μετενσάρκωσης είναι διάχυτη και στον πνευματισμό, τη σαϊεντολογία και τον αποκρυφισμό. Η ινδουϊστική τεχνική «γιόγκα» επίσης, προέρχεται από ένα τέτοιο πνεύμα. Όλα βέβαια χωράνε μέσα στην πανθηρσκειακή χοάνη της Νέας Εποχής.

Οι νεοεποχίτες όλ' αυτά τα χωνεύουν και τ' αναχωνεύουν μέσα τους, συνδυάζοντάς τα μάλιστα και με την Ορθοδοξία.

Το υποχρεωτικό των μετενσαρκώσεων, σημειωτέον, δείχνει ότι δεν υπάρχει σεβασμός της προσωπικής μας ελευθερίας. Αν δε, το να μετενσαρκωθείς σε άνθρωπο είναι πάρα πολύ δύσκολο έως απίθανο, η μετενσάρκωση μάλιστα επαναλαμβάνεται ανά 49 μέρες, με ποιες ψυχές πεθαμένων – συγγενών μας ή μη - επικοινωνούν τα μέντιουμ, τα οποία και πιστεύουν στην μετενσάρκωση; Ίδου το λογικώς άτοπο.

Η Γιόγκα πάλι ως σύστημα δύσκολων στάσεων και ρύθμισης της αναπνοής επιφέρει σιγά-σιγά πολλά σωματικά προβλήματα (σε γόνατα, κλειδώσεις ή μέση), για τα οποία προειδοποιούν και τα ιερά κείμενα του Ινδουισμού, οι **Ουπανισάδ**. Με την πίεση πάνω στα εσωτερικά όργανα του σώματος, πιέζονται οι ενδοκρινείς αδένες, υπερεκκρίνονται ορμόνες στο σώμα, προκαλείται υπερκινητικότητα και αυτήν, ο ασκούμενος εκλαμβάνει ως «άντληση ενέργειας από...άνωτερα συμπαντικά κέντρα»!

Η διαφήμιση πάντως είναι : γιόγκα = υγεία = ομορφιά. Το αποτέλεσμα είναι η σωματο-ψυχική αποδιοργάνωση μ' επακόλουθο τον πνευματικό - ίσως θάνατο.

Πολλοί γιόγκι καταφέρνουν να φτάσουν σε εντυπωσιακά αποτελέσματα (νεκροφάνεια, αιώρηση, τηλεπάθεια, γοητεία φιδιών, αυτόματη θεραπεία τραύματος, αναίμακτες εγχειρήσεις κ.α.) χλωμά αντίγραφα θαυμάτων και επινοήσεις δαι-μόνων καθ' ημάς, τα οποία **καταδικάζονται σαν αίρεση και από τους γνήσιους Ινδουιστές** ως αιτία αυτοθαυμασμού και κερδοσκοπίας.

Μέσα στα πλαίσια του Ινδουισμού, σαν ανανέωση και αναθεώρηση έρχεται ο Βουδισμός. Τα ιερά του κείμενα είναι ο **Κανών Πάλι** και τα **Σούτρας**. Παράλληλα προς τον Ινδουισμό, η λύτρωση ονομάζεται Νιρβάνα και σημαίνει γνώση, αρετή, αυτοβυθισμό και ξεπέραςμα της βασάνου των συνεχών μετενσαρκώσεων, τέλος του πόνου και της επιθυμίας. Ο «μοναχισμός» τους είναι ο ιδανικός δρόμος για να βιωθούν όλ' αυτά. Η λατρεία του Βούδδα, ο οποίος θεωρείται υπερφυσικό ον (ενώ ήταν κοινός θνητός) γίνεται σε ναούς. Υπάρχουν και άλλες θεότητες.

Ο Βουδισμός, παρότι θεοποίησε έναν άνθρωπο και ξέρουμε τι σημαίνει αυτό από χριστιανικής απόψεως, πλησιάζει το δυτικό κόσμο, περισσότερο με το ένδυμα ενός εκλεπτυσμένου φιλοσοφικού στοχασμού και μιας οξυδερκούς ψυχολογικής ερμηνείας του ανθρωπίνου φαινομένου, και λιγότερο με το χαρακτήρα του εξωτικού, αγρεύοντας έτσι πιο εύκολα οπαδούς από τη δύση, κυρίως απογοητευμένους ρωμαιο-καθολικούς και προτεστάντες.

²⁴ (Εβρ. 9,27)

²⁵ «Οι γκουρού, ο νέος και ο π. Παΐσιος». Σελ. 374.

Η μεταφυσική σκέψη των Κινέζων-Ταοϊσμός επίσης, μιλάει για το **Τάο** ως τρόπο ύπαρξης του σύμπαντος, απροσδιόριστη αρχή, αρμονία, δρόμο και τρόπο ζωής. Το **Γιαγκ** αποτελεί φως, θετικότητα, δημιουργικότητα, τον ουρανό, την κίνηση, το λογικό. Το **Γιν** είναι σκότος, αρνητικότητα, γη, θεωρητικό. Τα δύο στοιχεία αλληλοσυμπληρώνονται : καλό και κακό. Κατά την Ορθόδοξη διδασκαλία όμως, ξέρουμε ότι το κακό, το σκότος, ορίζεται ουσιαστικά ως « μη ον », ως « έλλειψη φωτός ». Θεμελιώδης η διαφορά . η θρησκευτική εκδοχή του **Ταοϊσμού** είναι συνδυασμένη με δεισιδαιμονικές διδασκαλίες και μαγικά κείμενα, που προσπαθούν να δώσουν τα μυστικά για το ελιξίριο της ζωής και της αθανασίας.

Κατά τον **Σιντοϊσμό** των Ιαπώνων, το παν είναι θρησκεία. Το να πεις τσάι ή να γευματίσεις ή να συναντήσεις τους γνωστούς σου ή ακόμη να επισκεφθείς τη φύση είναι θρησκεία. Το θείο απ' το ανθρώπινο δεν διαχωρίζονται. **Σίντο** σημαίνει πνευματικός δρόμος. **Κάμι Νο μίχι** σημαίνει ο « δρόμος των Κάμι ». δηλ. των επάνω, αυτών που υπερβαίνουν την κοινή εμπειρία. Την ιδιότητα **Κάμι** έχουν όχι μόνον άνθρωποι αλλά και ζώα, φυτά, λίμνες, βουνά. Οι θεοί δεν είναι τίποτε άλλο από εκδηλώσεις αυτού του κόσμου.

Τα ζώα που βρίσκονται στην εξουσία των σαμάνων, είπαμε όταν μιλήσαμε για τους πρωτόγονους, παίζουν ρόλο πνευμάτων-βοηθών. Η Ιαπωνική θρησκεία λοιπόν έχει στοιχεία πανθειστικά όπως ο σαμανισμός γι' αυτό κάπου συναντώνται.

Έχουν δε έντονο μαγικό χαρακτήρα.

Σατανιστικές τελετές και εμβλήματα μαγικού χαρακτήρα υπάρχουν στις τελετουργίες των μασόνων. Ο **Μασονισμός** είναι παγκόσμια μυστική οργάνωση θρησκευτικού και κοινωνικού χρώματος. Ιδρύθηκε το 1646 (1717 ^I) στο Λονδίνο με σκοπό την εδραίωση της βρετανικής κοσμοκρατορίας. Σύντομα απέκτησε παραρτήματα σε όλον τον κόσμο. Πέραν από το ότι η λατρεία ^{II} τους είναι απομίμηση αρχαίων ειδωλολατρικών μυστηρίων, πιστεύουν ότι ο Χριστός δεν ήταν Θεός ^{III}, ούτε θαύματα έκανε ^{IV}, η ψυχή είναι αθάνατη, ο δε άνθρωπος μπορεί να λυτρωθεί μόνος του έχοντας σαν υπέρτατο νόμο, το λογικό ^V (ορθολογισμός).

Έχουν και σαφώς αντικοινωνικό χαρακτήρα γιατί πίσω από την φιλανθρωπική τους δράση κρύβουν τα σκοτεινά κοσμοκρατορικά σχέδια τού διεθνούς σιωνισμού. Άλλωστε το λεξιλόγιο και τα μυστικά σύμβολα των μεσαιωνικών «κλειστών» σωματείων-συντεχνιών των χριστών (masson, mason = χτίστης, τέκτονας) είναι δανεισμένο από τον εβραϊκό αποκρυφισμό κυρίως.

Η λογοκρισία, η παρακολούθηση των μελών και ο ασφυκτικός περιορισμός τής σκέψης ^{VI} και της δράσης τους, όλ' αυτά δε, μέσα σε πλαίσια αυστηρής μυστικότητας, θυμίζουν τακτική σατανιστών και μαύρης μαγείας.

Αποκλείονται, σημειωτέον, από τις τάξεις των μασόνων οι μαύροι, οι φτωχοί και οι αμόρφωτοι.

Σημειώσεις του επιμελητού αναρτήσεως μετά λόγου γνώσεως

- i Ιδρύθηκε το 1717
- ii Δεν υπάρχει κανενός είδους λατρεία και δεν ασχολείται με θρησκευτικά ή πολιτικά θέματα !
- iii Πουθενά στα κείμενα και τυπικά του Τεκτονισμού δεν αναγράφονται τέτοια πράγματα !!
- iv Άλλη μια ανακρίβεια και επ' ουδενί αληθεύει
- v Απλά το τυπικό του Α' βαθμού αναφέρει ότι ο Τεκτονισμός απορρέει εκ του Ορθού Λόγου
- vi Το άρθρο 2 § II του Καταστατικού Χάρτη της Μεγάλης Στοάς της Ελλάδος αναφέρει επι λέξει:
« Ως ύπατον αγαθόν ο ελεύθερος Τέκτων θεωρεί την ελευθερίαν σκέψεως και συνειδήσεως.
Αποδοκιμάζει παν μέσον απειλούν την ελευθερίαν ταύτην και καταδικάζει την βίαν.»
Το τυπικό του Α' βαθμού αναφέρει ότι : « Ουδέν όριο θέτει στην αναζήτηση τής Αληθείας.»

Ε. Ο ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

Στην πανθηρσκειακή χοάνη τής Νέας Εποχής – προαναφέραμε - χωρούν όλες αυτές οι θρησκείες και τα παραθηρσκειυτικά φαινόμενα και κινήματα. Διαλέγεις και παίρνεις, όλα είναι έγκυρα. Ο αποκρυφισμός τής Νέας Εποχής προσπαθεί να διεισδύσει με κάθε τρόπο στην κοινωνία και να αλώσει τους υψηλούς θώκους της πολιτικής και της εξουσίας υποκρυπτόμενος πίσω από:

- Καταστήματα υγιεινών τροφών και οικολογικές οργανώσεις.
- Πολιτιστικές εκδηλώσεις και μαθήματα γνωστικής ψυχολογίας.
- Διαιτητικά ινστιτούτα και μαθήματα θετικής σκέψης.
- Διοργανώσεις θερινών διακοπών με προσφορά βιοενεργειακών μασάζ, σιάτου, φενγκ σούι, μαξοθεραπείας κ.α.
- Σκοπευτικούς συλλόγους και αθλητικές σχολές.
- Σεμινάρια διοίκησης για επιχειρηματίες.
- Μαθήματα ικανότητας της σκέψης για αυτοθεραπεία και αυτογνωσία, γιόγκα, ανάλυση ονείρων.
- Σεμινάρια πωλήσεων για αύξηση εσόδων διαφόρων επιχειρήσεων, ενημέρωσης γύρω από τις ερωτικές σχέσεις κλπ.
- Θεραπείες με χάπια ευτυχίας από νεοφανείς αιρέσεις.
- Την ευρεία διάδοση των χρωματοθεραπευτικών, μακροβιοτικής, μαγνητοθεραπευτών, βελονιστών, ομοιοπαθητικών, χειροπρακτών, ιριδολόγων, ρεφλεξολόγων ιατρών, ολιστικής ιατρικής κλπ.²⁶

Μάλιστα ο ιερομόναχος Αρτέμιος Γρηγοριάτης σε εισήγησή του περί ομοιοπαθητικής, βελονισμού και ολιστικής ιατρικής αναφέρει ότι κατά την παρασκευή χαπιών των ομοιοπαθητικών φαρμάκων, « χρησιμοποιούνται συνήθως και κάποιες φράσεις, επωδές, επικλήσεις, και προευχές, οι οποίες φυσικά δεν απευθύνονται στην Αγία Τριάδα αλλά στην « συμπαντική ενέργεια ». δηλαδή μυστικισμός πολυθεΐα. Κόσμος χωρίς Λόγο Χριστό, ο οποίος τον συγκροτεί σε μια έλλογη ενότητα είναι τεμαχισμένος... Οι Άγιοι πατέρες, με κέντρο τον Χριστό ήταν όντως ολιστικοί, ήταν πανεπιστήμονες. Στην Ορθοδοξία δεν υπάρχει καμιά συμπαντική ενέργεια, υπάρχουν μόνο οι άκτιστες ενέργειες τού Θεού».²⁷

Όλη αυτή η ποικιλία οργανώσεων και δραστηριοτήτων, φαινομενικά αθών συσπειρώσεων, υποκρύπτει τον αποκρυφισμό, ο οποίος είναι μια ανάμειξη πνευματισμού, σατανισμού-μαγείας, αστρολογίας, διαλογισμού, γιόγκα, σαϊεντολογίας, ονείρων, μετενσαρκώσεων, μυθολογίας, ως και ιπτάμενων δίσκων και UFO.

Τα κυριότερα δόγματα του αποκρυφισμού είναι τα εξής:

1. Δεν υπάρχει Αγία Τριάδα.
2. Ο Ιησούς Χριστός δεν είναι Θεός, ούτε είναι Μονογενής Υιός του Θεού.
3. Το Άγιο Πνεύμα δεν είναι Θεός.
4. Δεν υπάρχει παράδεισος και κόλαση.

²⁶ Φυλλάδιο «Σύγχρονες αιρέσεις».

²⁷ (Η...ομοιοπαθητική, σελ. 37).

5. Δεν υπάρχει αμαρτία, ο άνθρωπος είναι τέλειος και τρισύνθετος (σώμα-ψυχή-πνεύμα). Η ψυχή λέγεται και αστρικό σώμα ή φάντασμα, είναι αιθέριας ουσίας (matière subtile) ενώνει το πνεύμα με το σώμα και προέρχεται από το κοσμικό ρευστό, ένα απόκρυφο στοιχείο που πλημμυρίζει την ατμόσφαιρα, με την βοήθεια τού οποίου βγαίνοντας από το σώμα επιτελεί τα μαγικά φαινόμενα (πνευματισμός, μαντεία, τηλεπάθεια, τηλεκίνηση, υπνωτισμός, εύρεση χαμένων αντικειμένων, πλανητικά ταξίδια). Αυτό λέγεται Αστρική προβολή και θέαση, και είναι μια « εξωσωματική εμπειρία ».
6. Η ψυχή είναι αθάνατη εκ φύσεως.
7. Το ανθρώπινο σώμα είναι τιποτένιο, ασήμαντο, το πνεύμα είναι η ανώτερη αρχή. " το πνεύμά εστι το ζωοποιούν, η σαρξ ουκ ωφελεί ουδέν" (Ιωάννης 6/ς: 63).
8. Ο άνθρωπος ανακαλύπτει τις κρυμμένες ικανότητές του μέσα από τη γνώση (αυτοθέωση-ειδωλοποίηση του λογικού), η πίστη είναι κατώτερη (Γνωστικισμός)²⁸.

Θα επιμείνουμε λίγο περισσότερο στον υπερβατικό διαλογισμό και τη μέθοδο José Silva ή αλλιώς mind control, την σαϊεντολογία και τα UFO.

Να επισημάνουμε επίσης ότι οι νεοεποχίτες εξαγγέλλουν ενότητα, ολοποίηση, αυτολατρεία, χρησιμοποιούν δε και αποκρυφιστικά σύμβολα.

Την ενότητα προσπαθούν να την πετύχουν σενενώνοντας πολλά μυστικιστικά στοιχεία εσωτερικών παραδόσεων διαφόρων θρησκειών :

ινδουϊσμού, βουδισμού, σουφισμού (ισλάμ) και χριστιανισμού.

Αυτοαποκαλούνται Υδροχοϊστές, με νέα « πλανητική συνείδηση », ολιστική : όλα είναι Θεός και όλα είναι Ένα. Πρόκειται για πανθεισμό: Θεός και παν ταυτίζονται. Ο Θεός είναι ο νους του σύμπαντος, όχι ο δημιουργός του όπως ξέρουμε. Λατρεύουν τον εαυτό τους αφού το παν- άρα και ο εαυτός μας- είναι Θεός.

Αποκρυφιστικά σύμβολα των νεοεποχικών είναι η χιτλερική « σβάστικα » ινδογερμανικής προέλευσης, η « πυραμίδα», ο αποκαλυπτικός αριθμός του Αντιχρίστου « 666 »²⁹, το ουράνιο τόξο» (συμβολίζει την ένωση με το υπερ-ψυχικό), οι « κρύσταλλοι » (διαδεδομένοι σαν μέθοδοι θεραπείας, η λέξη « μαζί » κ.α. Προσπαθούν να παρουσιάσουν τα κατορθώματά τους ως επιστήμη και ως ξύπνημα των εσωτερικών βιολογικών δυνάμεων, της βιοενέργειας η οποία ταυτίζεται προς την συμπαντική ενέργεια. Είτε πεις **Πράνα** κατά τους ινδουϊστές είτε πεις **Θεραπευτική Δύναμη** κατά τον Ιπποκράτη, είτε Οργόνη κατά τον Ράιχ, Αστρικό φως κατά τους καββαλιστές, Αιθερικό κατά τους μυστικιστές, Ζωική Δύναμη κατά τους αλχημιστές, **Τσι** κατά τους ταοϊστές, το ίδιο πράγμα λες.

Με επιστημονικό ένδυμα πλησιάζουν πιο εύκολα το σύγχρονο άνθρωπο. Τί είδους ενέργεια είναι αυτή;

Ας έρθουμε τώρα στη μέθοδο José Silva ή αλλιώς mind control. Η μέθοδος αυτή βασίζεται στην επιστημονική παρατήρηση ότι ο εγκέφαλος εκπέμπει ηλεκτρομαγνητικά κύματα. Άλλου είδους κύματα όταν κοιμάται βαθιά, άλλα όταν ελαφροκοιμάται (μεταξύ ύπνου-ξύπνιου), άλλα όταν είναι ξύπνιος. Τα κύματα μεταξύ ύπνου/ξύπνιου τα βάφτισαν Κύματα Άλφα. Τις περισσότερες δυνάμεις τις έχει το άτομο στο επίπεδο Α. διδάσκουν

²⁸ Ο.π. π. υποσ. Αριθ.26.

²⁹ Αποκ. 13,18

λοιπόν αυτοί μια μέθοδο μετρώντας από το 10 ως το 1, με την οποία συνειδητά το άτομο μπορεί να κατεβεί στο επίπεδο Α του ελαφρού ύπνου δηλαδή, όποτε το επιθυμεί. Τότε χρησιμοποιεί τις κρυμμένες δυνάμεις του νου του. Ενώ λοιπόν πρόκειται για μέθοδο Γιόγκα και ινδουϊστικό μυστικισμό μάλιστα αυτή είναι πανάρχαια μέθοδος αυτοϋπνωσης που χρησιμοποιούσαν οι αρχαίοι Αιγύπτιοι και απ' εκεί διαδόθηκε στις Ινδίες, μας το αποκρύπτουν και μιλούν για μέθοδο José Silva ή αλλιώς mind control, υπερβατικό διαλογισμό κλπ. «Ντύνουν» δηλαδή την όλη τους προσπάθεια να περάσουν ανατολίτικο μυστικισμό, με το ένδυμα της Δυτικής επιστήμης. Εξάλλου πώς μπορεί να είμαστε βέβαιοι ότι παρεμβαίνοντας σε μια αυθόρμητη φυσική λειτουργία όπως η κατάσταση του ελαφρού ύπνου πριν τον βαθύ, δε θα επέλθει ανισορροπία ψυχική ή σωματική βλάβη; Μέχρι να συνηθίσει κανένας αυτήν την μέθοδο και να φτάσει να αυτοϋπνωτίζεται όποτε το επιθυμεί, ασκείται από τον υπνωτιστή «δάσκαλο», με την φαντασία: «κλείσε τα μάτια, φαντάσου ένα τριαντάφυλλο κλπ...». Καταλαβαίνετε Πατέρες μου, εφόσον ξέρουμε ότι «η φαντασία είναι γέφυρα των δαιμόνων» κατά τους Ιερούς Νηπτικούς, πόση εκμετάλλευση από τους δαίμονες έχουν υποστεί όλοι αυτοί οι δύστυχοι, και πόσο μεγάλο κομμάτι της ζωής τους βρίσκεται στην φαντασία. Ζουν κατά φαντασία δηλαδή.

Β) Η **σαϊεντολογία** κατά δεύτερο λόγο, είναι η πρώτη τεχνολογική θρησκεία που εμφανίστηκε στην ιστορία (1950 περίπου), με ιδρυτή τον φιλόσοφο και λογοτέχνη Ron Hubbard (1911-1986), ο οποίος έγινε ιδιαίτερα γνωστός με το βιβλίο του « Διανοητική: η σύγχρονη επιστήμη της Πνευματικής Υγείας ».

«Οποιοσδήποτε επιθυμεί να οδηγηθεί στην πνευματική τελειότητα και επίγνωση στην ελευθερία από τον «κακό» του εαυτού, βρίσκει τους τρόπους για να το κάνει σ' αυτό το βιβλίο. Κατά τους σαϊεντολόγους κάθε βίαιο συναίσθημα, οργή, λύπη, απελπισία και οτιδήποτε δυσάρεστο, καταγράφεται στο τμήμα της διάνοιας που ονομάζεται **αντιδραστική διάνοια** σε αντίθεση με την **αναλυτική διάνοια** που περιέχει τις αποτυπωμένες διανοητικές εικόνες. Η αντιδραστική διάνοια αποθηκεύει τις δυσάρεστες πληροφορίες με τα έγγραμματα που αποτελούν πλήρη καταγραφή κάθε αίσθησης των συμβάντων, ακόμη και αν για διάφορους λόγους ο παθών έχει υποστεί αναισθησία από κάποιο πέσιμο, χτύπημα κλπ. ή δεν γνωρίζει τί γίνεται γύρω του».³⁰

Αυτά τα έγγραμματα επανενεργοποιούνται στην περίπτωση που συμβούν ένα ή παρόμοια περιστατικά οδηγώντας σε ψυχοσωματικά προβλήματα, αυξημένη υπερένταση κ.α. Η αφύπνιση αυτή των εγγράμμων λέγεται διέγερση.

Σκοπός της σαϊεντολογίας είναι να εξαλείψει τα έγγραμματα και την αντιδραστική διάνοια, αφήνοντας σε ενέργεια μόνο την αναλυτική διάνοια, κατάσταση που ονομάζεται κλήαρ/clear. Το να είσαι κλήαρ/clear, σημαίνει ενδυνάμωση πρωτοβουλίας, χαρακτήρα, καλλιτεχνική ικανοποίηση κλπ.

« Η εξαλείψη της αντιδραστικής διάνοιας γίνεται μέσω του **auditing** υπό τις οδηγίες του auditor, ειδικά εκπαιδευμένου σαϊεντολόγου, (γέροντας/ υποτακτικός) !

Όποιος επιθυμεί να γίνει clear, ονομάζεται **pre-clear** και τον αναλαμβάνει ο auditor. Επιθυμώ να γίνω clear σημαίνει να απαλλαγθώ από τις οδυνηρές εμπειρίες της ζωής και ανεπιθύμητα ψυχικά εμπόδια.

³⁰ Ι. Μητρ. Σύρου «Τί πρέπει...» αντιαίρ. Φυλλάδιο.

Ως όργανο χρησιμοποιείται το ηλεκτροψυχόμετρο. Είναι μια συσκευή με ενδείξεις βαθμολογίας, τα ηλεκτρόδια του οποίου κρατεί το άτομο και μέσω του οποίου διοχετεύεται στο σώμα μια ροή ηλεκτρικής ενέργειας 1,5 Volt. Κάθε μετατόπιση διανοητικών φορτίων (από αποκαλυφθείσες άσχημες εμπειρίες) καταγράφεται στο όργανο, ενώ η βελόνα μετακινείται λίγο ή πολύ. Αυτό συμβαίνει με τις κατάλληλες ερωτήσεις ειδικού. Συνεχείς επαφές και συνομιλίες έχουν ως αποτέλεσμα να ξεπεραστούν οι φόβοι και οι δυσάρεστες καταστάσεις του παρελθόντος και να σβήσει το μέρος εκείνο της αντιδραστικής διάνοιας για το οποίο έγινε και η συνεδρίαση. Το αποτέλεσμα τελικά είναι η εξάλειψη των υπολοίπων επί μέρους τμημάτων της αντιδραστικής διάνοιας, που έχει ως συνέπεια την πνευματική ελευθερία και πρόοδο του ανθρώπου».³¹

Η σαϊεντολογία, είναι οργανωμένη σε πλήρη θρησκεία με γάμους, βαφτίσια, εξομολογήσεις, κηδείες, γιορτές, εκκλησιαστικά σκεύη και άμφια και είναι πολύ καλά δικτυωμένη σε όλο τον κόσμο.

Έχει σαφώς αποκρυφιστικό χαρακτήρα, πιστεύει δε στην μετενσάρκωση: την έξοδο από το σώμα ονομάζουν **εξωτερίκευση**. Όλ' αυτά εντάσσονται στα **αστρικά ταξίδια** του αποκρυφισμού, όπου εκεί ξέρουμε ότι το σώμα έχει ελάχιστη αξία.

Άλλη η έννοια της ψυχής στον Χριστιανισμό και άλλη στην σαϊεντολογία. Στον Χριστιανισμό υπάρχουμε ψυχοσωματικά, έχοντας ψυχή και σώμα : στην σαϊεντολογία ο άνθρωπος είναι ψυχή (εκ φύσεως αθάνατη) που χρειάζεται ένα σώμα προς το παρόν. Ο άνθρωπος μπορεί να αφήνει το σώμα του και να ζει χωρίς εξάρτηση από την σάρκα του. Ως αθάνατος δε, έχει την δυνατότητα άπειρων γεννήσεων.

Ο άνθρωπος είναι το πνεύμα του (thetan). Πάνω από τον thetan, βρίσκεται ο λειτουργικός thetan, μια διευρυμένη πνευματική συνείδηση ενός όντος το οποίο ελέγχει τέλεια την ύλη, το χώρο, το χρόνο και την ενέργειά του και έχει αποδεσμευτεί από την ψευδαίσθηση του υλικού σύμπαντος (Ένας Βούδδας δηλαδή, που έχει αποδεσμευτεί από την Μάγια).

Η λύτρωση που επέρχεται μέσω της γνώσης ενός ανώτερου πνευματικού επιπέδου, οδηγεί στο σταμάτημα του αιώνιου κύκλου των μετενσαρκώσεων και στην πλήρη συνειδητοποίηση του εαυτού του: σαν ν' ακούμε την ινδουϊστική ορολογία **Μπράχμαν-Ατμαν-Κάρμα-Σασμάρα-Μάγια-Μόξα** με σύγχρονες λέξεις.

Ο χριστιανός που εντάσσεται επομένως στην Σαϊεντολογία (και είναι πολλοί- μάλιστα πολιτικοί) αυτομάτως χάνει την ιδιότητα του ορθόδοξου πιστού και το βάπτισμά του καθίσταται ανενεργό. Βρίσκεται εκτός Θείας Χάριτος με τεράστιους κινδύνους για τον ίδιο και το συγγενικό του ή οικογενειακό του περιβάλλον.

Άλλωστε και ο Σταυρός ακόμη, που για μας συμβολίζει τη θυσία του Χριστού, χρησιμοποιείται ως κεντρικό σύμβολο από την θρησκεία τους με αποκρυφιστικό περιεχόμενο όμως.

«Στο πολιτικό-κοινωνικό επίπεδο τώρα, σύμφωνα με την Κοινοβουλευτική Επιτροπή επί των Αιρέσεων στη Γαλλία, η Σαϊεντολογία είναι η πλουσιότερη - ίσως- οργάνωση στον κόσμο. Διαθέτει 60 θυγατρικές και συνεργάζεται με μεγάλες επιχειρήσεις (General Motors, Coca cola, Citroën, Mobil κ.α).

³¹ Ο.π σ. 61.

Εμφανίστηκε να κατέχει σχέδια των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, στα γραφεία της οποίας (ως ΚΕΦΕ – Κέντρο Εφηρμοσμένης Φιλοσοφίας Ελλάδος) κατασχέθηκαν από τις εισαγγελικές αρχές».³²

Επιπλέον διαπιστώθηκε ότι το ΚΕΦΕ διατηρούσε φακέλους για ορισμένα μέλη του ή μη, με απόρρητο περιεχόμενο, χορήγησε φαρμακευτικές ουσίες κατά τη διάρκεια του auditing και προσέγγιζε νέα μέλη με το πρόσχημα ευρέσεως εργασίας. Ανακαλύφθηκε ότι τα μέλη μετά την προσχώρησή τους στο συγκεκριμένο σωματείο παρουσίαζαν «αλλαγή στη συμπεριφορά τους, αλλοίωση προσωπικότητας, έλλειψη πρωτοβουλίας, τάση αυτόκτονίας... καθίστανται άτομα άβουλα και πειθήνια στις προσταγές του ΚΕΦΕ» (Εφ. ΕΘΝΟΣ 13/07/1996)] (ο.π σ. 96).

Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος κατήγγειλε το ΚΕΦΕ επειδή μετονομάστηκε σε «Ελληνική Εκκλησία της Σαϊντολογίας». [Μετά την διάλυσή του από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών (αποφ. 7380/1996) και από το Εφετείο Αθηνών (αποφ. 10493 / 1997), διότι επεδίωκε συν τοις άλλοις, ξένους προς την φύση και την έννοια του ανθρώπου σκοπούς].³³

Ο τίτλος «Εκκλησία» δεν ταιριάζει σε εμπορική και οικονομική επιχείρηση ολοκληρωτικών δομών όπως αυτή. Μάλιστα από το 1995 άρχισε να αυτοαποκαλείται «θρησκεία» για τύχει συνταγματικής προστασίας με το πρόσχημα της δίωξης των μελών της.³⁴

Είναι γνωστό ότι στην Ελλάδα, θρησκευτικές και φιλοσοφικές, αιρετικές ομάδες και σύλλογοι, παραθρησκείες και αποκρυφιστικές, νεοεποχίτικες οργανώσεις, ασυμβίβαστες προς την Ορθόδοξη πίστη, χρησιμοποιούν διάφορα προσώπεια για να παγιδέψουν νεαρά κυρίως άτομα, απογοητευμένα, άνεργα, ναρκομανή κλπ.

Προσπαθούν επίσης να διεισδύσουν και να ελέγξουν τις δημοκρατικές και κρατικές δομές εκμεταλλευόμενες τον όρο «ανθρώπινα δικαιώματα». Με τις διδ/λίες τους διαστρέφουν και παραχαράσσουν τις αξίες, τα υγιή στοιχεία και τις αρχές του προσώπου, της οικογένειας και της κοινωνίας. Το θρήσκευμα –τέλος- απαλείφθηκε από τις ταυτότητες για να προστατευθούν υποτίθεται, οι μειονότητες από τη συλλογή και την χρήση προσωπικών τους στοιχείων, ενώ έτσι δρουν τελείως ανεξέλεγκτα οι διάφορες παραθρησκευτικές παραφυάδες στην Ελλάδα.

³² Ο.π σ. 63.

³³ Ο.π σ. 96.

³⁴ Ο.π σ. 97.

ΣΤ. UFO (Unidentified Flying Objets)

Διαβαζουμε:

Οι πρώτες αναφορές για εξωγήινους και UFO άρχισαν να έρχονται από τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο κυρίως, από πιλότους των συμμαχικών αεροπλάνων. Ο πιλότος Κέννεθ Άρνολντ είχε κάνει την πρώτη αναφορά. Προηγουμένως όμως υπήρξε μια προϊστορία, σαν μυθοπλασία. Ο Όρσον Ουέλλες μετέδιδε σε ραδιοφωνικές συνέχειες του βιβλίου του H.G Wells «Πόλεμος των κόσμων» το οποίο μιλούσε για εξωγήινους, και το απέδιδε με τρόπο που ο κόσμος τρομοκρατήθηκε. Ξέχασαν σχεδόν πως επρόκειτο για μυθιστόρημα. Από τότε και μετά –αποτέλεσμα μαζικής υποβολής- πλήθυναν οι αναφορές σαν κολλητική ασθένεια, μέχρι που μας έδειξαν και εξωγήινες.....τηγανίτες !».³⁵

Είναι λοιπόν και ψυχολογικό θέμα. Πρέπει να εξετάσουμε αν οι συγκεκριμένες αναφορές είναι αποκυήματα φαντασίας οφειλόμενα σε λόγους προβολής, χρηματισμού ακόμη και σε λόγους προσεγγίσεως τουριστών σε κάποια περιοχή: σχεδιάζουν κάπου διάφορα-περίεργα- αποτυπώματα ποδιών ή χεριών εξωγήινων και βάζουν ορισμένους να το παίζουν αυτόπτες και αυτήκοοι μάρτυρες τέτοιων επισκέψεων.

Συνήθως όσοι δέχονται τα UFO απορρίπτουν στην συντριπτική τους πλειοψηφία την επίγειο ζωή του Κυρίου μας. Ερωτάμε : πώς απορρίπτουν γεγονότα που για χάρη τους χύθηκε μαρτύρων αίμα άφθονο και δίνουν βάση σε αναφορές εμφανίσεων UFO από ένα δωδεκάχρονο παιδί, 2-3 ηλικιωμένους κλπ; μάλιστα τα ξημερώματα οι περισσότερες, όταν ο άνθρωπος βρίσκεται στον πιο βαθύ ύπνο;

«Πολλές μαρτυρίες για UFO δεν είναι αυθεντικές. Αποκαλύπτεται απάτη. Πολλές άλλες μαρτυρίες αποτελούν απάτες που δεν έχουν αποκαλυφθεί».^{35α}

Ας μην ξεχνάμε πως μεγάλες χώρες που ασχολούνται με δοκιμές υπερσύγχρονων όπλων –ιπταμένων κυρίως- τηλεχειριζόμενων μάλιστα, για να μην γίνουν γνωστές οι καινούριες εφευρέσεις τους, αφήνουν να διαρρέουν ειδήσεις περί UFO –με την ευλογία των ΜΜΕ- για να στρέφεται η προσοχή του κοινού σ' αυτά.

Συνεχίζουμε:

«Κυβερνήσεις που αντιμετωπίζουν δυσκολίες ή ακόμη για λόγους εντυπωσιασμού, βρίσκουν θέματα για να στρέψουν την προσοχή μας εκεί: όταν οι Σοβιετικοί προηγήθηκαν των Αμερικανών στην αποστολή μη επανδρωμένου πυραύλου στο διάστημα, οι Αμερικανοί διασκέδασαν την καθυστέρησή τους, καλύτερα την αποτυχία τους, αναφέροντας εμφανίσεις UFO στο Τέξας.

Ψυχολογικά πάλι, κάθε άνθρωπος νοιώθει την ανάγκη να στηριχθεί κάπου. Όσοι αυτοανακηρύσσονται ανεξάρτητοι, έχουν ανάγκη για περισσότερα στηρίγματα. Αν απ' το βάθρο της ψυχής τους βγάλουν το Χριστό, οπωσδήποτε έχουν βάλει στη θέση του κάποιο είδωλο, ακόμη και την απιστία τους.

Ο 19^{ος} αιώνας –προς το τέλος του- μας κληροδότησε μια φοβερή λογοκρατία. Νόμισαν ότι τα πάντα λύνονται με την επιστήμη, διαψεύστηκαν όμως παταγωδώς : ας θυμηθούμε τις επιπτώσεις των δυο παγκοσμίων πολέμων, του πολέμου στον Περσικό με τη φοβερή οικολογική καταστροφή, του πολέμου στο Ιράκ κλπ. Άρα η επιστήμη δε δίνει στον άνθρωπο το στήριγμα το οποίο θέλει, η πολιτική τον έχει απογοητεύσει, η τέχνη

³⁵ ,^{35α} «Πίστη και λογική» π. Ιωάννου Κοστώφ. σ. 194.

κινείται επιδερμικά. Αποφάσισαν λοιπόν οι άνθρωποι να στραφούν στον ουρανό για να βρουν σωτήρες –απογοητευμένοι καθώς ήταν απ’ όλους τους γήινους σωτήρες- όχι όμως σωστά (Χριστός ο Σώζων!) αλλά όπως θέλουν μερικοί έξυπνοι».³⁶

Θα ρουν λοιπόν εξωγήινοι σωτήρες, πιο εξελιγμένοι, πιο ευγενείς από μας, να μας κατευθύνουν. Εκείνοι ξέρουν... Γνωστές οι ταινίες περί «στενών επαφών τρίτου τύπου», «Ο εξωγήινος» του Stephen Spielberg, κινούμενα σχέδια κλπ. Σκοπίμως, σκηνοθέτες και σεναριογράφοι, παρουσιάζουν στην πλειοψηφία τους, τους εξωγήινους καλούς, για να γίνεται ευκολότερη η αποδοχή τους, και η έλευσή τους. Η έντονη όμως αναμονή, ψυχολογικά κάνει πολλούς να νομίζουν ότι τους βλέπουν ή ότι βλέπουν τα οχήματά τους. Είναι ψυχολογικώς εξακριβωμένο ότι οι παραισθήσεις και ψευδαισθήσεις δίνουν και παίρνουν σε περιόδους αναμονής^{36α}

Οι θιασώτες των UFO όταν βλέπουν τεχνολογικά επιτεύγματα του παρελθόντος τα οποία κατά τη γνώμη τους υπερβαίνουν τις ικανότητες των ανθρώπων της αντίστοιχης εποχής, τ’ αποδίδουν στις προηγμένες δυνατότητες των εξωγήινων π.χ τις Πυραμίδες της Αιγύπτου.

Ρωτάμε κι εμείς ως χριστιανοί απολογητές της πίστewς: αν οι Πυραμίδες οφείλονται σε ανώτερες διάνoεις, πόσον μάλλον η γη οφείλει την κατασκευή της σε μία ανώτερη διάνoια, δύναμη απείρως εξυπνότερη και ισχυρότερη από τις διάνoεις που έφτιαξαν τις πυραμίδες; Αν ένα μηχάνημα ή μια κατασκευή θέλει τον τεχνίτη του, πώς επιμένουμε με πείσμα ότι σύμπασα η δημιουργία δεν έχει τον Τεχνίτη της;

Τα βιβλία του φον Νταίνικεν έχουν κυκλοφορήσει σε αλληπάλληλες εκδόσεις. Όλα τ’ ανεξήγητα του παρελθόντος ο Νταίνικεν, τα ανάγει στους εξωγήινους : Οι εξωγήινοι λοιπόν ως θέμα κάνουν πωλήσεις. Παραπονιούνται μερικοί θιασώτες των UFO ότι έφυγαν απ’ την Εκκλησία επειδή δεν αντιμετωπίζει επιστημονικώς τα διάφορα θέματα ή διότι επιστημονικώς έχει αποδειχθεί ότι κάποιες θέσεις της είναι λανθασμένες. Όταν λοιπόν τους δείξουμε ότι επίσης επιστημονικώς η ύπαρξη των εξωγήινων δεν αποδεικνύεται, δυσφορούν. Όταν η επιστήμη σε οδηγεί έξω από την Εκκλησία την ασπάζεσαι και την εμπιστεύεσαι, ενώ όταν σου λέει πως δεν υπάρχουν UFO, δυσφορείς προς αυτήν; Φάσκες και αντιφάσκες.

« Ἄπολῶ τήν σοφία τῶν σοφῶν καί τήν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω »³⁷ στον Ησαΐα (Α΄ Κορ. 1,19), και ο «δρασσόμενος τούς σοφούς ἐν τῇ πανουργία αὐτῶν» στον Ιώβ³⁸ (Α΄ Κορ. 3,19) λέγει ο Κύριος. Με την ίδια τους την σοφία τους καθιστά ασόφους. Απλώς θέλουν να πιστεύουν στην ύπαρξη εξωγήινων.

Τώρα θίγουμε την θεολογική πλευρά του θέματος. Αρκετοί ισχυρίζονται ότι οι εξωγήινοι είναι απεσταλμένοι του Θεού. Κατ’ αρχάς δεν έχει αποδειχθεί όπως είπαμε επιστημονικώς η ύπαρξή τους, αλλά και οι ίδιοι οι «εξωγήινοι» αντιχριστιανικά τοποθετημένοι.³⁹

Άλλωστε οι απεσταλμένοι του Θεού ποτέ δεν ενεργούν με εφέ, επιδείξεως, όπως συμβαίνει σχεδόν σ’ όλες τις «εμφανίσεις» εξωγήινων.

³⁶ «Πίστη και λογική». Σελ. 194 κ.ε

^{36α} ο.π

³⁹ Ανεξήγητο, 1982, σσ. 1370, 1434) στο «Πίστη και λογική» του Ι. Κωστώφ.

Ο Απόστολος Παύλος⁴⁰ είναι σαφέστατος «οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς σάρκα καὶ αἷμα ἀλλὰ...πρὸς τὰ πνευματικά τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις». Δηλ. τους δαίμονες που κατοικούν στον ορίζοντα πάνω από τον αέρα.

Ο Μέγας Αθανάσιος στο έργο του «Περὶ ενανθρωπήσεως του Λόγου», σημειώνει ότι ο Σατανάς «περιπλανάται ἐδῶ κάτω μέσα στον αέρα, όπου εξουσιάζοντας τους δαίμονες που είναι μαζί του.... προκαλεί με τη βοήθειά τους φαντασίες σ' εκείνους που εξαπατούνται».

Περιστατικά σε βίους Αγίων, μοιάζουν για εμφανίσεις εξωγήινων.

Ο Άγιος Συμεών ο Ν. Θεολόγος μιλάει για τα «εναέρια πνεύματα, τα οποία προξενούν πολλές και διάφορες πλάνες στον αέρα...όποιοι σηκώνει τα μάτια του και το νου του στον ουρανό και θέλει να φαντάζεται κάποια νοητά, αυτός φαντασίες βλέπει και ψεύτικα πράγματα και όχι αληθινά με το να είναι ακάθαρτη η καρδιά του»⁴¹

Αναφέρουμε ένα περιστατικό από το βίο του Αγίου Μαρτίνου της Tours στη Γαλλία (4^{ος}-5^{ος} αιώνας) : έναν μοναχό Ανατόλιο ο οποίος δεν έκανε υπακοή στο γέροντά του, τον πλάνεψε ο διάβολος. « Άγγελοι » συμφώνησαν κάποτε να του δώσουν ένα λαμπρό ουράνιο ένδυμα με σκοπό να πείσουν τους άλλους για την αγιότητά του. Μια νύχτα, ξαφνικός θόρυβος ακούστηκε, φωτίστηκε το κελί του και βγαίνει έξω φορώντας το «ουράνιο ένδυμα». Οι μοναχοί το ψηλάφισαν αλλά δεν μπόρεσαν να εξακριβώσουν τί ύφασμα ήταν. Ο γέροντάς του θέλησε την άλλη μέρα να επισκεφτούν τον Άγιο Μαρτίνο, για να εξακριβώσει εκείνος μήπως ήταν πλάνη. Ο μοναχός αρνήθηκε κι όταν οι άλλοι πήγαν να τον οδηγήσουν με το ζόρι, όλοι έμειναν άφωνοι: το « ένδυμα » εξαφανίστηκε. Ο Διάβολος δεν μπορούσε να εξαπατήσει και τον Άγιο Μαρτίνο, γι' αυτό εξαφάνισε τα «πειστήρια».⁴²

Άλλο περιστατικό από το βίο του Αγίου Βενεδίκτου (5^{ος}-6^{ος} αιώνας): καθώς οι μοναχοί έκτιζαν το μοναστήρι, ένας βράχος εμπόδιζε και έπρεπε ν' απομακρυνθεί.

Οι μοναχοί προσπαθούσαν αλλά μάταια. Υποψιάστηκαν ότι ο Διάβολος εμποδίζει το θεάρεστο σκοπό τους. Σε λίγο ο Άγιος Βενέδικτος σταύρωσε τον βράχο και τον σήκωσαν σαν πούπουλο. Στην συνέχεια σκάβοντας βρήκαν ένα χάλκινο είδωλο το οποίο έριξαν σε μία γωνία του μαγειρείου και συνέχισαν. Το είδωλο πήρε φωτιά: τεράστιες φωτιές το τύλιξαν, φοβήθηκαν ότι θ' άρπαζε φωτιά ολόκληρο το μοναστήρι και προσπάθησαν να την σβήσουν μάταια. Φώναξαν τον Άγιο Βενέδικτο «διαπιστώνοντας πως αυτή η φωτιά για τα μάτια των αδελφών υπήρχε, για τα δικά του όμως όχι, αμέσως έκλινε την κεφαλή του σε προσευχή και τους αδελφούς τους οποίους βρήκε να εμποδίζονται με τη φανταστική φωτιά (από τους δαίμονες), έκανε να έρθουν στα καλά τους και αυτοί και τα μάτια τους».

Κατόπιν είδαν πως το κτίριο του μαγειρείου στεκόταν άθικτο και συνειδητοποίησαν **την ομαδική τους πλάνη.**

Βλέπουμε λοιπόν ἐδῶ πῶς ο Διάβολος επιδρά στην όραση και δημιουργεί εντύπωση φωτεινών φαινομένων, τα οποία ως γνωστόν είναι άφθονα στις μαρτυρίες περι UFO.⁴³

⁴⁰ Εφ. Στ' 12

⁴¹ [(PG 120,709, στο «Πίστη και λογική»]

⁴² Seraphime Rose «Η Ορθοδοξία...» σσ. 146-7

⁴³ Βίοι αγνώστων ασκητών, σ. 120.

Ένα συγκλονιστικό περιστατικό, αυτήν την φορά από το βίο του Οσίου Νείλου της Σόρας ή Σόρσκι (15^{ος} αι.), στη Ρωσία. Υπήρχε κάποιος μοναχός Αδάμ με το γιό του στη σκήτη του Αγίου. Μια μέρα ο Αδάμ έστειλε σε κάποιο θέλημα το μικρό. Καθώς το παιδί περπατούσε, ένας παράξενος άνθρωπος το άρπαξε και το μετέφερε, ως εν αέρι, στην κατοικία του μέσα στο δάσος. Ο πατέρας περίμενε ώρες πολλές. Ανέφερε την εξαφάνιση του μικρού στους άλλους πατέρες. Έψαξαν όλοι μαζί. Τίποτε. Κατέφυγαν τότε στη λάρνακα του Αγίου Νείλου και παρεκάλεσαν τον Άγιο. Τότε κατέφθασε σε βοήθεια –κατά την μαρτυρία του ίδιου του παιδιού έπειτα- ο ίδιος ο Άγιος: κτύπησε με το ραβδί του το παράθυρο, το κτίριο σείστηκε και όλα τα ακάθαρτα πνεύματα έπεσαν κατά γης.

Διέταξε κατόπιν ο Άγιος το ακάθαρτο πνεύμα που είχε αρπάξει το παιδί να το επιστρέψει.

Τότε ο ίδιος παράξενος άνθρωπος πήρε το παιδί και το μετέφερε στην σκήτη.⁴⁴

Στις αναφορές περί εξωγήινων αυτοί αναφέρονται ως ανθρωπόμορφοι. Κάλιστα να είναι ανθρωπόμορφα που τελικό στόχο έχουν ν' αρπάξουν ανθρώπους για την κόλαση.

Υπάρχουν ή δεν υπάρχουν εξωγήινοι; Επιστημονικώς, ξαναείπαμε, απεδείχθη πως πως δεν υπάρχουν. Αλλά και να υπήρχαν δεν δημιουργούν κανένα απολύτως πρόβλημα στην Βίβλο. Η Βίβλος δεν καταρρίπτεται επειδή είναι **ανθρωπογεωκεντρική**, εφόσον σε ανθρώπους/κατοίκους απευθύνεται. Δεν αναφέρει τίποτε για του εξωγήινους αλλά και δεν υπάρχει χωρίο που ν' αποκλείει την ύπαρξή τους. Αν υποθεθεί ότι αποδειχθεί επιστημονικώς η ύπαρξή τους, τότε θα τους εντάξουμε στο χωρίο⁴⁵, κατά τον πατέρα Επιφάνιο Θεοδωρόπουλο, που λέει ότι « οίδα γάρ ότι ούτε θάνατος, ούτε ζωή, ούτε άγγελοι, ούτε άρχαί, ούτε δυνάμεις, ούτε ένεστῶτα, ούτε μέλλοντα, ούτε ὕψωμα, ούτε βάθος, ούτε κτίσις τις έτέρα, δυνήσεται ήμᾶς χωρίσαι από τῆς αγάπης τοῦ Θεοῦ ».

Αυτή η «έτέρα κτίσις», οποιαδήποτε τυχόν άλλη δημιουργία δηλ., θα περιλάβει και τους εξωγήινους και βεβαίως, το χωρίο αυτό θ' αποτελεί μια πιστοποίηση της Γραφής για την ύπαρξή τους.

Αν υπάρχουν σώζονται; Μ' αυτό το πρωτότυπο θέμα ασχολήθηκε ο π. Επιφάνιος σ' ένα σπουδαίο άρθρο του «Η κατάκτησις του Διαστήματος και η Χριστιανική Πίστις».⁴⁶

«Αν υπάρχουν λοιπόν, κατά το εν λόγω άρθρο, «ή βρίσκονται σε μια προπρωτική κατάσταση, ή αν παρασύρθηκαν στην πτώση από τους προπάτορες, τότε ή η επί της γης Σταυρική Θυσία του Χριστού μας επέδρασε και σ' αυτούς, ή ο Θεός κανόνισε με άλλο τρόπο τη σωτηρία τους, όπως Αυτός γνωρίζει», ή είναι δαίμονες, συμπληρώνουμε εμείς.

⁴⁴ «Θηβαΐδα του Βορά». Σ. 130.

⁴⁵ Ρωμ. η', 38-39.

⁴⁶ Άρθρα, Μελέται, Επιστολαί, τομ. Α', α' εκδ. σ. 472.

Z. ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ;

«Ὁ διάβολος ψεύστης ἐστὶ καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ». (δηλαδή του ψεύδους).⁴⁷

Πολλοί από τους ορθοδόξους Χριστιανούς – δυστυχώς - απευθύνονται σε μάγους, σε χαρτομάντις, ονειρομάντις κ.α. με βαθύτερο πόθο να γνωρίσουν το μέλλον τους. Εκτός από το ότι δείχνουν με τον τρόπο αυτό έλλειψη εμπιστοσύνης στην Θεία Πρόνοια, δυνατόν να πέσουν και στα δίχτυα της πλάνης, της απογοητεύσεως, της καταθλίψεως και άλλων ψυχονευρωτικών διαταραχών, άλλοι δε μπορεί και να δαιμονιστούν.

Το ερώτημα είναι : προβλέπει ο διάβολος το μέλλον;

Ο Διάβολος μόνο να κακοποιεί μπορεί, όχι να ευεργετεί. Άρα η θαυματοποιία του γενικότερα είναι ύποπτη.

Παρενθετικά λέμε ότι, θαύματα γενικώς επιτελεί ο Θεός και στους ετεροδόξους και στους αλλοθρήσκους. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι η πίστη τους είναι σωστή, απλώς σημαίνει ότι ο Θεός λυπάται το πλάσμα Του και το ευεργετεί. Τί θα γίνει τώρα με τις ψυχές των αλλοδόξων και ετεροδόξων ευεργετημένων, θα μας αποκαλυφθεί πιθανόν κατά την Δευτέρα Παρουσία.

Ο Διάβολος δεν μετασχηματίζεται μόνο σε «ἄγγελο φωτός»,⁴⁸ αλλά μπορεί να θαυματοουργεί παρόμοια με το Θεό και τους Αγίους Του.

ας αποκαλυφθεί πιθανόν κατά τη Δευτέρα Παρουσία.

Στα ζ' και η' κεφάλαια της Εξόδου παρατηρούμε ότι: ο Ααρών ενώπιον του Φαραώ έριξε κάτω το ραβδί του κι έγινε φίδι. Το ίδιο έκαναν και τα όργανα του Διαβόλου, οι αιγύπτιοι μάγοι, με την διαφορά ότι το φίδι του Ααρών κατέφαγε τα φίδια των μάγων, δείγμα της παντοδυναμίας του Θεού έναντι της μεγάλης δυνάμεως του Διαβόλου.

Επίσης ο Θεός διά των δούλων Του, μετατρέπει το νερό του Νείλου σε αίμα και γεμίζει όλη η περιοχή με βατράχους. Το ίδιο κατόρθωσαν οι μάγοι, χωρίς όμως να μπορούν να διορθώσουν το κακό, πράγμα το οποίο έκαναν οι Μωυσής και Ααρών κατόπιν παρακλήσεως.

Πώς γίνεται τώρα κάποτε να θεραπεύονται ορισμένοι που καταφεύγουν στους μάγους; Αυτό είναι κόλπο του Διαβόλου. Λέει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος : « ακόμα και αν θεραπεύσει ο δαίμονας, περισσότερο έβλαψε παρά ωφέλησε: Ωφέλησε μεν το σώμα το θνητό, αλλά έβλαψε την αθάνατη ψυχή που τον πίστεψε ως ευεργέτη» και συμπληρώνει ο Άγιος Νικόδημος : «ο Διάβολος είναι ψαράς πανουργότατος και χάνει ένα μικρό δόλωμα για να πιάσει ένα μεγάλο ψάρι, δηλ. ευχαριστείται να σας δώσει λίγη υγεία μόνο και μόνο για να σας στερήσει τον παράδεισο».

Σχετικά με το μέλλον τί γίνεται ;⁴⁹

Ο Διάβολος δε γνωρίζει κανένα μέλλον. Συμβαίνουν –συνοπτικά- τα εξής:

- «Προλέγει» γεγονότα τα οποία είναι αποτελέσματα ενεργειών που ήδη άρχισαν. Ένα παράδειγμα εδώ, από το βίο του Μεγάλου Αντωνίου, γραφέντα υπό του Μεγάλου Αθανασίου: πέφτουν βροχές καταρρακτώδεις στην Αιθιοπία όπου είναι οι πηγές του Νείλου. Μετά από κάποιες μέρες τα νερά

⁴⁷ Ιω. 8,44.

⁴⁸ Β' Κορ. ια' 19.

⁴⁹ Πίστη και Λογική σσ 184 κ.ε

- του φουσκωμένου ποταμού θα φτάσουν στην Αλεξάνδρεια. Ο Διάβολος σαν άριστος φυσικός, μαθηματικός, πανεπιστήμων που είναι, υπολογίζει την στιγμή που θα πλημμυρίσει η Αλεξάνδρεια και πηγαίνει και το λέει σε μάντιες, δικούς του ανθρώπους δηλαδή. Αυτοί το «προλέγουν». Ως πνεύμα βλέπει π.χ. και τα όργανα του σώματος, γνωρίζει ποιιά έχουν βλαφτεί, πόση είναι η βιωσιμότητά τους, αν θα εκδηλωθεί ασθένεια και πότε. Το λέει σ' έναν δικό του άνθρωπο και εκείνος « προβλέπει » π.χ. την ασθένειά του. Η ασθένεια αυτή, ή η πλημμύρα στο προηγούμενο παράδειγμα δεν θα γίνουν στο μέλλον, έχουν ήδη δρομολογηθεί στο παρόν και φυσικώς εκδηλώνονται ύστερα από κάποιο χρόνο.
- Μπορεί να «διαβλέπει», «διορά» το μέλλον με βάση το παρόν όπως κι εμείς. Μπορεί να επαληθευθεί, μπορεί όχι. Βλέπει για παράδειγμα κάποιον σε μια πόλη την οποία θα επισκεφθεί ο πρωθυπουργός, να αγοράζει ένα περίστροφο. Υποθέτει ότι θα γίνει δολοφονική απόπειρα και το προαναγγέλλει μέσω ενός μέντιουμ. Αν η απόπειρα γίνει, την διαισθάνθηκε από πριν: δεν είναι προφήτης λοιπόν. Ο καθένας από μας, στην περίπτωση αυτή θα μπορούσε να «προφητέψει» δολοφονική απόπειρα. Αν δεν επαληθευθεί ξεχνιέται, γιατί με τόση πληθώρα εντύπων, οι οποιεσδήποτε προβλέψεις λανθάνουν της προσοχής μας. Κρατάει κάποιος αρχείο «προφητειών» για να τις ελέγχει ύστερα; Αν κάποιος συγκέντρωνε υπομονητικά τις «προαναγγελίες», θ' απολαμβάναμε ένα πλήθος αποτυχιών!
- Άλλοτε πάλι αναφέρεται σε γεγονότα του απωτέρου μέλλοντος τα οποία δεν μπορεί να γνωρίζει κι επιτυγχάνει. Πώς γίνεται; **Απλούστερα κλέβει από το παρελθόν τις προφητείες των αγίων**, οι οποίοι διά του Θείου φωτισμού προείπαν μελλοντικά γεγονότα. Οι προφητείες τους όμως – διαβάζουμε σε Συναξάρια δεν έχουν διασωθεί. Ο Διάβολος αφού τις άκουσε – έχει και φοβερή μνήμη - « προλέγει » επαναλαμβάνοντας. Καμιά απορία λοιπόν και εδώ.

Σεβασμιώτατε και σεβαστοί Πατέρες μου,

Το συμπέρασμα, αυτής της μακράς εισηγήσεως περί του μαγικού φαινομένου και των ποικίλων εκδηλώσεών του, είναι ότι συνεχώς οφείλουμε ως χριστιανοί -και ως ιερείς βέβαια - να προσκολλώμεθα στον Κύριο, μελετώντας, εξομολογούμενοι και υπακούοντες σε πνευματικό πατέρα απλανή, συμμετέχοντες συχνά στην θεία Ευχαριστία και αδιαλείπτως προσευχόμενοι, διότι μόνον κοντά σ' Αυτόν υπάρχει η ασφάλεια και η σιγουριά για το μέλλον μας.

Αντίθετα η καταφυγή σε μέντιουμ, μάγους, αποκρυφιστές, σαϊεντολόγους, χαρτομάντες, ονειροκρίτες, άλλα θρησκευάματα και παραθρησκείες και τη λοιπή συνομοταξία του Διαβόλου για την λύση των ποικίλων προβλημάτων μας (δυστυχώς και ιερείς τους επισκέπτονται), οδηγεί στα βάραθρα του Άδη και της Κολάσεως ης λυτρωθήμεν υπό του Κυρίου της δόξης, πρεσβείας της Υπεραγίας Θεοτόκου και πάντων των φωτειδών Αρχαγγέλων και Αγίων ΑΜΗΝ.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Α. Έλληνες συγγραφείς

1. Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ μεθ' ερμηνείας, Παναγιώτου Τρεμπέλα, εκδ. ΣΩΤΗΡΟΣ.
2. ΤΑΜΕΙΟΝ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ, Erasmus Schmidt, εκδ. ΑΣΤΕΡΟΣ.
3. Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ Ο΄ υπόμνημα Αρχιμ. Ιωήλ Γιαννακοπούλου, εκδ. ΛΥΔΙΑΣ.
4. ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ υπό Αθαν. Χαστούπη, εκδ. ΓΙΟΒΑΝΗ.
5. ΣΥΝΑΞΑΡΙΣΤΗΣ ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑ ΜΗΝΩΝ ΤΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ, αγ. Νικοδήμου του Αγιορείτου, εκδ. ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΥΨΕΛΗΣ.
6. ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΠΗΔΑΛΙΟΝ, εκδ. ΑΣΤΕΡΟΣ.
7. ΟΙ ΙΕΡΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ, καθ. Αμίλκα Αλιβιζάτου, εκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ.
8. ΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΕΝΑΝΘΡΩΠΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ, Μεγ. Αθανασίου, ΡΓ (25,96-197)
9. Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΚΑΙ Η ΜΑΓΕΙΑ, Αγ. Ιωάννου Χρυσσοστόμου, υπό ιερομ. Βενεδίκτου, εκδ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝ., ΝΕΑ ΣΚΗΤΗ.
10. ΔΙΑΒΟΛΟΣ, ΜΑΓΙΑ, ΜΕΝΤΙΟΥΜ κλπ. υπό Αρχιμ. Βασιλείου Μπακογιάννη.
11. ΟΙ ΓΚΟΥΡΟΥ, Ο ΝΕΟΣ ΚΑΙ Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΠΑΪΣΙΟΣ. Λ. Φαρασιώτης, Θεσσαλονίκη.
12. ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΑ. Καριώτογλου-Κεσόπουλος- Παπαευαγγέλου-Τσανανάς, εκδ. ΟΕΔΒ.
13. ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΛΟΓΙΚΗ –ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ ΣΤΙΣ ΡΑΓΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, Αρχιμ. Π. Ιωάννης Κοστώφ, εκδ. ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΕΛΙΝΟΣ.
14. ΘΗΒΑΪΔΑ ΤΟΥ ΒΟΡΡΑ, εκδ. ΠΕΤΡΟΣ ΜΠΟΤΣΗΣ.
15. ΑΡΘΡΑ, ΜΕΛΕΤΑΙ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ, τομ. Α,Β αρχιμ. Επιφανίου Θεωδοροπούλου, εκδ. ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ.
16. Ο ΑΓΙΟΣ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ, εκδ. ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ
17. ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΜΑΓΙΑ; Αρχιμ. Χαραλάμπους Βασιλοπούλου.
18. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ, Σάββα Αγουρίδη, εκδ. ΠΟΥΡΝΑΡΑ.
19. ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΖΩΗ, γέροντος Παΐσιου, εκδ. Ι.ΜΟΝΗΣ ΑΓ. ΙΩ. ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΣΟΥΡΩΤΗΣ.
20. Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ –ΤΟ ΚΑΤΑ ΔΥΝΑΜΙΝ.
21. ΝΕΟΕΡΑ ΑΘΛΗΣΙΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ, π. Στεφάνου Αναγνωστοπούλου, οκτώ απομαγνητοφωνημένες ομιλίες.
22. ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ., ιερομον. Αρτεμίου Γρηγοριάτου.

Β. Ξένοι συγγραφείς

1. Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ –Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ, παρουσ. Jacques Musset, εκδ. ΑΣΤΕΡΗΣ ΔΕΛΗΘΑΝΑΣΗΣ.
2. ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΟΛΟΓΙΑ, Jacqueline de Romilly, εκδ. ΚΑΡΔΑΜΙΤΣΑ.
3. Η ΟΡΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ, ιερομον. Seraphim Rose, εκδ. ΕΓΡΗΓΟΡΣΗ.
4. ΒΙΟΙ ΑΓΝΩΣΤΩΝ ΑΣΚΗΤΩΝ, αγίου Γρηγορίου Διαλόγου, εκδ. ΚΕΛΛΙΟΥ ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ. ΑΓ. ΑΝΝΗΣ-ΑΓ. ΟΡΟΣ.
5. ΤΟ ΠΛΗΡΕΣ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ, Raymond Buckland, εκδ. ΚΟΝΙΔΑΡΗ.
6. ΚΟΣΜΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ, Mircea Eliade, εκδ. ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ.
7. ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ, Mircea Eliade, εκδ. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΗ.
8. Ο ΣΑΜΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΣΤΑΣΗΣ, Mircea Eliade, εκδ. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΗ.
9. ΣΟΛΩΜΟΝΙΚΗ, επιμέλεια Πάνος Κορφιάτης, εκδ. ΠΑΡΑΔΟΣΗ.
10. ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ, H. de Glasenapp, εκδ. ΒΙΒΛΙΑΘΗΝΑΪΚΗ.
11. ΡΕΦΛΕΞΟΛΟΓΙΑ, Gillian Soutar, εκδ. ΨΥΧΑΛΛΟΥ.
12. “ΤΟ ΔΩΡΟ” Marcel Mauss, εκδ. ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ.
13. «Η ΓΙΟΓΚΑ» Mircea Eliade, εκδ. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΗ.

Γ. Λεξικά και εγκυκλοπαίθειες

1. Θ.Η.Ε εκδ. ΜΑΡΤΙΝΟΣ, τομ. 7,8.
2. ΘΡΗΣΚΕΙΟΛΟΓΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ, εκδ. ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ.
3. ΛΕΞΙΚΟΝ «ΠΡΩΪΑΣ» τομ. Β΄.
4. ΛΕΞΙΚΟ, ΤΩΝ-ΙΣΜΩΝ, Γεωργίου Χασιώτη, εκδ. ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ.
5. ΛΕΞΙΚΟ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ, Eliade/Couliano, εκδ. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΗ.

Δ. Πανεπιστημιακές σημειώσεις στο μάθημα της Κοινωνικής Ανθρωπολογίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, ακαδ. Έτους 1983-84.

Ε. Αντιαιρετικά φυλλάδια:

1. “Η...ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗ” εκδ. ΥΠΑΚΟΗ.
2. «Ο...ΒΕΛΟΝΙΣΜΟΣ» εκδ. ΥΠΑΚΟΗ.
3. «ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΩ ΓΙΑ ΤΗ ΣΑΪΕΝΤΟΛΟΓΙΑ» εκδ. Ι. ΜΗΤΡ. ΣΥΡΟΥ.

ⁱ Το Ιερόν Πηδάλιον σσ. 272-5